

Категорія справи № : **не визначено.**

Надіслано судом: **не визначено.** Зареєстровано: **11.05.2022.** Оприлюднено: **13.05.2022.**

Дата набрання законної сили: **10.02.2022**

Номер судового провадження: **11-442cap20**

Верховний
Суд

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

10 лютого 2022 року

м. Київ

провадження № 11-442cap20

Велика Палата Верховного Суду у складі:

головуючої судді Рогач Л. І.,

судді-доповідача Железного І. В.,

суддів Британчука В. В., Власова Ю. Л., Григор'євої І. В., Грицива М. І., Гудими Д. А., Сленіної Ж. М., Золотнікова О. С., Катеринчук Л. Й., Крет Г. Р., Лобойка Л. М., Пількова К. М., Прокопенка О. Б., Пророка В. В., Ситнік О. М., Сімошенко В. М., Ткача І. В., Штелик С. П.

за участю:

секретаря судового засідання Сороки Л. П.,

представника скажника - Ніколенко А. В.,

представника Вищої ради правосуддя - Цуцкірідзе І. Л.,

розглянула у відкритому судовому засіданні в режимі відеоконференції скаргу ОСОБА_1 на рішення Вищої ради правосуддя від 26 листопада 2020 року № 3274/0/15-20 «Про зміну рішення Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 11 березня 2020 року № 723/2дп/15-20 про притягнення судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 до дисциплінарної відповідальності»,

УСТАНОВИЛА:

Короткий зміст та обґрунтування наведених у скарзі вимог

1. У грудні 2020 року ОСОБА_1 звернувся до Великої Палати Верховного Суду зі скаргою, у якій просив визнати протиправним та скасувати рішення Вищої ради правосуддя (далі - ВРП) від 26 листопада 2020 року № 3274/0/15-20 «Про зміну рішення Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 11 березня 2020 року № 723/2дп/15-20 про притягнення судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 до дисциплінарної відповідальності» (далі - оскаржуване рішення).

2. На обґрунтування наведених у скарзі вимог ОСОБА_1 зазначає, що у його діях відсутній склад дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 2 та 4 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів». Зауважує, що суддя може бути притягнутий до дисциплінарної відповідальності виключно у випадку вчинення ним умисного або з грубої необережності (недбалості) дисциплінарного проступку та у випадку наявності істотних наслідків, зумовлених таким проступком.

3. Суддя ОСОБА_1 стверджує, що під час розгляду справи № 757/38476/17-ц не допустив порушень прав людини і основоположних свобод, що призвело б до істотних негативних наслідків, внаслідок грубої недбалості. Наголошує, що ОСОБА_2 (відповідач у справі) був належним чином повідомлений про розгляд справи судом, ознайомлювався з матеріалами справи, подавав до суду заяви та клопотання, мав можливість бути присутнім під час судового розгляду або ж забезпечити участь у судовому засіданні свого представника.

4. До того ж, на переконання скажника, під час здійснення правосуддя він безпідставно не допускав затягування розгляду справ. Основною причиною порушення процесуальних строків під час розгляду справ № 757/58646/17-к, № 757/1784/18-а, № 757/38476/17-ц, № 757/14573/18-ц, № 757/6141/19-к, № 757/16676/19-к, № 757/34078/14-ц було надмірне поточне навантаження судді.

5. На думку судді ОСОБА_1, під час застосування до нього дисциплінарного стягнення у виді догани з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу судді протягом одного місяця ВРП не враховано в повному обсязі його характеристику, наявність значного досвіду перебування на посаді, а також надмірне навантаження під час здійснення правосуддя. Обрання зазначеного виду дисциплінарного стягнення суперечить принципу пропорційності.

6. Указані вище доводи скажника є, на його думку, підставою для скасування оспорюваного акта відповідача.

Позиція ВРП

7. 01 березня 2021 року до Великої Палати Верховного Суду надійшов відзив ВРП на скаргу, у якому наведено доводи щодо відсутності передбачених законом підстав для скасування оскаржуваного рішення, аналогічні тим, якими воно обґрунтоване.

8. На переконання ВРП, допущена суддею ОСОБА_1 недбалість під час планування та призначення судових засідань, затягування розгляду справ, а також невчасне внесення копій судових рішень до Єдиного державного реєстру судових рішень (далі також - ЄДРСР, Реєстр) не можуть бути виправдані наведеним у скаргі доводом щодо надмірного навантаження. При цьому відповідний аргумент судді ОСОБА_1 враховано ВРП під час ухвалення оскаржуваного рішення та застосовано до нього менш суворий вид дисциплінарного стягнення.

9. У відзиві на скаргу ВРП також звертає увагу на те, що згідно з її рішенням від 24 грудня 2019 року № 3630/0/15-19 суддю ОСОБА_1 притягнуто до відповідальності у виді попередження за порушення, подібні до встановлених у межах цього оскаржуваного рішення відповідача.

10. На думку ВРП, безпідставними є доводи скарги, згідно з якими суддя не може бути притягнутий до дисциплінарної відповідальності за наявності в його діях звичайної недбалості, оскільки пункт 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» не встановлює обов'язкової наявності умислу або грубої недбалості в діях судді.

11. Відповідач наголошує на законності рішення ВРП від 26 листопада 2020 року № 3274/0/15-20 та відсутності підстав для задоволення скарги ОСОБА_1.

Рух скарги

12. Велика Палата Верховного Суду ухвалою від 20 січня 2021 року відкрила провадження за скаргою ОСОБА_1 на рішення ВРП від 26 листопада 2020 року № 3274/0/15-20 «Про зміну рішення Другої Дисциплінарної палати ВРП від 11 березня 2020 року № 723/2дп/15-20 про притягнення судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 до дисциплінарної відповідальності».

13. Ухвалою від 31 березня 2021 року суддя Великої Палати Верховного Суду Князєв В. С. призначив справу за цією скаргою до розгляду в судовому засіданні.

14. Відповідно до протоколу повторного автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 08 грудня 2021 року справу передано судді-доповідачеві Железному І. В.

Позиція учасників справи щодо скарги

15. У судовому засіданні представниця ОСОБА_1 скаргу підтримала та просила її задовольнити з викладених у ній підстав.

16. Представниця ВРП, яка взяла участь у розгляді скарги в режимі відеоконференції, просила відмовити в її задоволенні з мотивів, наведених у відзиві.

Обставини справи

17. Указом Президента України від 13 листопада 2008 року № 1037/2008 ОСОБА_1 призначено на посаду судді Печерського районного суду міста Києва строком на п'ять років.

18. Постановою Верховної Ради України від 05 вересня 2013 року № 452-VII ОСОБА_1 обрано на посаду судді Печерського районного суду міста Києва безстроково.

19. 16 квітня 2018 року до ВРП за вхідним № 2842/0/20-18 надійшла дисциплінарна скарга ОСОБА_3 від 09 лютого 2016 року, надіслана Вищою кваліфікаційною комісією суддів України на підставі пункту 31 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій і статус суддів», на неналежні дії судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 під час розгляду скарги на постанову заступника Генерального прокурора України ОСОБА_17 від 17 грудня 2015 року щодо продовження строку досудового розслідування (справа № 757/47929/15-к).

20. Ухвалою Другої Дисциплінарної палати ВРП від 17 квітня 2019 року № 1173/2дп/15-19 за результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги ОСОБА_3 відкрито дисциплінарну справу стосовно судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1.

21. 02 листопада 2018 року за вхідним № 9210/0/8-18 до ВРП надійшла дисциплінарна скарга (подання) Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини ОСОБА_4 (далі - Уповноважений з прав людини) на дії судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 під час розгляду скарги ОСОБА_5, ОСОБА_6 на бездіяльність прокуратури міста Києва щодо невнесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань (справа № 757/58646/17-к).

22. Ухвалою Другої Дисциплінарної палати ВРП від 17 квітня 2019 року № 1174/2дп/15-19 за результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги Уповноваженого з прав людини відкрито дисциплінарну справу стосовно судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1.

23. 29 листопада 2018 року за вхідним № П-6774/0/7-18 до ВРП надійшла дисциплінарна скарга ОСОБА_7 на неналежну поведінку судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 під час розгляду справи за позовом ОСОБА_7 до рядового поліції управління патрульної поліції у місті Києві Департаменту патрульної поліції ОСОБА_18 (ініціали відсутні) про скасування постанови про накладення адміністративного стягнення (справа № 757/1784/18-а).

24. Ухвалою Другої Дисциплінарної палати ВРП від 17 квітня 2019 року № 1172/2дп/15-19 за результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги ОСОБА_7 відкрито дисциплінарну справу стосовно судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1.

25. Крім того, до ВРП 03 грудня 2018 року за вхідним № К-6838/0/7-18 надійшла дисциплінарна скарга ОСОБА_2 на неналежну поведінку судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 під час розгляду справи за позовом ОСОБА_8 до ОСОБА_2, третя особа ОСОБА_9, про припинення права на частку у спільному майні (справа № 757/38476/17-ц).

26. Ухвалою Другої Дисциплінарної палати ВРП від 17 квітня 2019 року № 1175/2дп/15-19 за результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги ОСОБА_2 відкрито дисциплінарну справу стосовно судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1.

27. 30 жовтня 2018 року за вхідним № К-6170/0/7-18 та 14 січня 2019 року за вхідним № К-299/0/7-19 до ВРП надійшла дисциплінарна скарга ОСОБА_10 на дії судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1.

28. Ухвалою Другої Дисциплінарної палати ВРП від 17 квітня 2019 року № 1176/2дп/15-19 за результатами попередньої перевірки дисциплінарних скарг ОСОБА_10 відкрито дисциплінарну справу стосовно судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 . Цією ж ухвалою об'єднано в одну дисциплінарну справу щодо ОСОБА_1 дисциплінарні справи, відкриті за скаргами ОСОБА_10 (вх. № К-6170/0/7-18; вх. № К-299/0/7-19), Уповноваженого з прав людини (вх. № 9210/0/8-18), ОСОБА_7 (вх. № П-6774/0/7-18), ОСОБА_2 (вх. № К-6838/0/7-18); ОСОБА_3 (вх. № 2842/0/20-18).
29. 19 листопада 2019 року за вхідним № Ш-6330/0/7-19 до ВРП надійшла дисциплінарна скарга ОСОБА_11 на неналежні дії судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 під час розгляду кримінального провадження № 757/6141/19-к за скаргою ОСОБА_11 на бездіяльність слідчого.
30. Ухвалою Першої Дисциплінарної палати ВРП від 27 грудня 2019 року № 3644/1дп/15-19 за результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги ОСОБА_11 відкрито дисциплінарну справу стосовно судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 .
31. Ухвалою ВРП від 09 січня 2020 року № 21/0/15-20 дисциплінарну справу стосовно судді ОСОБА_1 , відкрити за дисциплінарною скаргою ОСОБА_11 , об'єднано з об'єднаною дисциплінарною справою щодо цього ж судді, відкритою за дисциплінарними скаргами ОСОБА_7 , ОСОБА_3 , Уповноваженого з прав людини, ОСОБА_2 , ОСОБА_10 . Проведення підготовки до розгляду об'єднаної справи доручено члену Другої Дисциплінарної палати ВРП ОСОБА_12 .
32. 18 листопада 2019 року за вхідним № М-6288/0/7-19 до ВРП надійшла дисциплінарна скарга ОСОБА_13 на дії судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 під час розгляду скарги Громадської організації «Правозахисник Миколаївської області» (далі - ГО «Правозахисник») на бездіяльність уповноважених осіб Генеральної прокуратури України щодо невнесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань (справа № 757/16676/19-к).
33. Ухвалою Другої Дисциплінарної палати ВРП від 20 січня 2020 року № 123/2дп/15-20 відкрито дисциплінарну справу стосовно судді ОСОБА_1 за дисциплінарною скаргою ОСОБА_13 та об'єднано в одну дисциплінарну справу з об'єднаною дисциплінарною справою, відкритою за скаргами ОСОБА_10 , Уповноваженого з прав людини, ОСОБА_7 , ОСОБА_2 , ОСОБА_3 , ОСОБА_11 щодо цього ж судді.
34. 18 листопада 2019 року за вхідним № З-6310/0/7-19 до ВРП надійшла дисциплінарна скарга ОСОБА_14 на неналежні дії судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 під час розгляду справи № 757/34078/14-ц за позовом ОСОБА_14 до ОСОБА_15 , третя особа: КП «УЖГ «Печерська брама», про відшкодування завданих збитків та моральної шкоди.
35. Ухвалою Третьої Дисциплінарної палати ВРП від 15 січня 2020 року № 62/3дп/15-20 відкрито дисциплінарну справу стосовно судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 за скаргою ОСОБА_14 .
36. Ухвалою ВРП від 23 січня 2020 року № 172/0/15-20 об'єднано об'єднану дисциплінарну справу стосовно судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 , відкрити за дисциплінарними скаргами ОСОБА_7 , ОСОБА_3 , Уповноваженого з прав людини, ОСОБА_2 , ОСОБА_10 , ОСОБА_11 , із дисциплінарною справою, відкритою стосовно вказаного судді за дисциплінарною скаргою ОСОБА_14 , в одну дисциплінарну справу та передано її на розгляд Другої Дисциплінарної палати ВРП.
37. 11 березня 2020 року Друга Дисциплінарна палата ВРП за результатами розгляду об'єднаної дисциплінарної справи, відкритої за скаргами ОСОБА_3 , ОСОБА_2 , ОСОБА_7 , Уповноваженого з прав людини, ОСОБА_10 , ОСОБА_11 , ОСОБА_13 , ОСОБА_14 стосовно судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 , ухвалила рішення № 723/2дп/15-20, яким притягнула суддю ОСОБА_1 до дисциплінарної відповідальності та застосувала до нього дисциплінарне стягнення у виді суворой догани - з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу судді протягом трьох місяців.
38. Висновок про наявність правових підстав для притягнення судді ОСОБА_1 до дисциплінарної відповідальності ґрунтувався на оцінці дій судді під час розгляду справ № 757/34078/14-ц, № 757/38476/17-ц, № 757/58646/17-к, № 757/1784/18-а, № 757/14573/18-ц, № 757/6141/19-к, № 757/16676/19-к.
39. Зокрема, під час розгляду дисциплінарної справи встановлено такі обставини.

Обставини розгляду справи № 757/34078/14-ц

40. 18 листопада 2014 року до Печерського районного суду міста Києва надійшла позовна заява ОСОБА_14 до ОСОБА_15 про відшкодування збитків та моральної (немайнової) шкоди (справа № 757/34078/14-ц).
41. Ухвалою від 04 грудня 2014 року суддя Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 відкрив провадження у вказаній цивільній справі та призначив судові засідання на 11 грудня 2014 року.
42. З початку відкриття провадження у справі і до ухвалення рішення справа призначалася суддею до розгляду тринадцять разів. З них було проведено лише шість судових засідань. При цьому перший раз провадження у справі було зупинено 18 вересня 2015 року до вирішення іншої справи та набрання рішенням законної сили. Відновлено провадження 15 грудня 2016 року. Вдруге провадження у справі було зупинено 07 липня 2017 року для проведення судової будівельно-технічної експертизи. Відновлено провадження 31 жовтня 2017 року. При цьому п'ять разів розгляд справи не відбувся через тимчасову непрацездатність судді, перебування судді у нарадчій кімнаті, участь у колегіальному розгляді інших справ. Один раз розгляд справи не відбувся через неявку учасників судового процесу в судові засідання.
43. З даних обліково-статистичної картки справи № 757/34078/14-ц, яка міститься в автоматизованій системі документообігу суду «Діловодство-3» (далі - АСДС «Д-3»), ВРП встановила, що рішення в цій цивільній справі (вступна та резолютивна частини) суддею ОСОБА_1 створено 07 червня 2019 року, перевірено та надіслано до Реєстру 04 лютого 2020 року. Повний текст рішення в цій справі виготовлено 04 лютого 2020 року та надіслано до Реєстру 07 лютого 2020 року.

Висновки Другої Дисциплінарної палати ВРП за результатом оцінки дій судді ОСОБА_1 щодо розгляду ним справи № 757/34078/14-ц

44. Друга Дисциплінарна палата ВРП констатувала наявність порушень, які утворюють склад дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме: нежиття суддею заходів щодо розгляду скарги протягом строку, встановленого законом; зволікання з виготовленням вмотивованого судового рішення, несвоєчасне надання суддею копії судового рішення для її внесення до ЄДРСР.

45. ВРП частково погодилась із висновками її Другої Дисциплінарної палати щодо наявності в діях судді ОСОБА_1 складу дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», у частині допущення ним зволікання з виготовленням вмотивованого судового рішення, несвочасного надання суддею копії судового рішення для її внесення до ЄДРСР. Водночас ВРП вважала, що надані суддею ОСОБА_1 пояснення стосовно його навантаження та вжиття ним заходів щодо розгляду справи вказують на відсутність підстав для висновку про безпідставність затягування або невжиття суддею заходів щодо розгляду справи протягом строку, встановленого законом.

Обставини розгляду справи № 757/38476/17-ц

46. 05 липня 2017 року до Печерського районного суду міста Києва надійшла позовна заява ОСОБА_8 до ОСОБА_2, третя особа ОСОБА_9, про припинення права на частку у спільному майні, визнання права власності, яка згідно з протоколом автоматизованого розподілу судової справи між суддями передана для розгляду судді ОСОБА_1

47. 04 серпня 2017 року до Печерського районного суду міста Києва надійшла відповідь на запит, згідно з якою ОСОБА_2 за вказаною в позовній заяві адресою (АДРЕСА_1) не зареєстрований. При цьому відділ обліку та моніторингу інформації про реєстрацію місця проживання Головного управління Державної міграційної служби України в місті Києві запропонував для отримання довідки вказати повну дату народження ОСОБА_2 та зазначив, що повноваження з реєстрації місця проживання із 04 квітня 2016 року делеговані органам місцевого самоврядування. Для перевірки актуальності інформації про реєстрацію місця проживання необхідно звертатися до органу реєстрації (відповідного реєстру територіальної громади).

48. Відомості про звернення судді до органу реєстрації (відповідного реєстру територіальної громади) з метою з'ясування актуальної інформації щодо реєстрації місця проживання ОСОБА_2 у копіях матеріалів судової справи відсутні.

49. Ухвалою Печерського районного суду міста Києва від 19 серпня 2017 року відкрито провадження у вказаній справі та призначено судові засідання на 07 лютого 2018 року.

50. У копіях матеріалів судової справи відсутні докази того, що суд здійснював виклик відповідача до суду через оголошення у пресі.

51. З матеріалів цивільної справи № 757/38476/17-ц встановлено, що копію позовної заяви та ухвалу суду від 07 лютого 2018 року (про закриття підготовчого провадження та призначення судового розгляду) відповідач отримав 06 березня 2018 року.

52. 22 березня 2018 року ОСОБА_2 звернувся до Печерського районного суду міста Києва із заявою, у якій, зокрема, зазначив адресу для надсилання повісток: АДРЕСА_2 та адресу місця реєстрації: АДРЕСА_3. Також повідомив, що про наявність на розгляді в суді справи за позовом ОСОБА_8 до нього йому не було відомо, копію позову отримав лише 06 березня 2018 року. Просив визнати поважними причини пропуску виконання ухвали суду від 07 лютого 2018 року в частині подання відзиву на позов.

53. Згідно з довідкою секретаря судових засідань від 17 липня 2018 року заява ОСОБА_2 від 22 березня 2018 року долучена до справи № 757/38476/17-ц не за хронологією, оскільки була помилково приєднана до іншої справи.

54. Повістки про виклик відповідача до суду в судові засідання, призначені на 26 березня та 18 липня 2018 року, надсилались йому за адресою: АДРЕСА_1.

55. Судові повістки від 28 липня 2018 року надіслано ОСОБА_2 за адресами: АДРЕСА_1 та АДРЕСА_2.

56. Як убачається з протоколу судового засідання від 25 вересня 2018 року, в судовому засіданні були присутні позивач, представник позивача та третя особа. Відповідач у судові засідання не прибув.

57. Заочним рішенням Печерського районного суду міста Києва від 25 вересня 2018 року позовні вимоги ОСОБА_8 задоволено: припинено право власності ОСОБА_2 на 71/600 частку квартири АДРЕСА_4 та визнано право власності на вказану частку за ОСОБА_8.

58. Також у протоколі судового засідання зазначено, що саме цього дня - 25 вересня 2018 року проголошено заочне рішення. Однак вказане рішення вручене учасникам судового процесу та надіслане до Реєстру 29 жовтня 2018 року, що підтверджується супровідним листом та розпискою представника позивача про отримання копії судового рішення від 29 жовтня 2018 року, інформацією з Реєстру, згідно з якою рішення Печерського районного суду міста Києва від 25 вересня 2018 року внесено до Реєстру 29 жовтня 2018 року.

59. 15 листопада 2018 року ОСОБА_2 звернувся до Печерського районного суду міста Києва із заявою про перегляд заочного рішення, ухваленого 25 вересня 2018 року.

60. З наданої судом інформації з АСДС «Д-3» вбачається, що 27 листопада 2018 року вказана заява вперше призначена до розгляду на 06 червня 2019 року, тобто майже через сім місяців після її надходження. Наведене також підтверджується судовими повістками.

61. Згідно з довідкою секретаря судового засідання від 06 червня 2019 року справу № 757/38476/17-ц за заявою ОСОБА_2 про перегляд заочного рішення знято з розгляду у зв'язку з перебуванням судді в колегіальному розгляді кримінального провадження.

62. Відповідно до судових повісток від 06 червня 2019 року виклик учасників процесу здійснювався на 26 вересня 2019 року.

63. 26 вересня 2019 року постановлено ухвалу, якою заяву ОСОБА_2 про перегляд заочного рішення від 25 вересня 2018 року залишено без задоволення.

64. Постановою Київського апеляційного суду від 23 грудня 2019 року рішення Печерського районного суду міста Києва від 25 вересня 2018 року скасовано та ухвалено нове, яким відмовлено в задоволенні позовних вимог у справі № 757/38476/17-ц. Ухвалюючи зазначене рішення, суд апеляційної інстанції встановив, що суд першої інстанції неправильно застосував норми матеріального права, а висновки суду не відповідають обставинам справи.

Висновки Другої Дисциплінарної палати ВРП за результатом оцінки дій судді ОСОБА_1 щодо розгляду ним справи № 757/38476/17-ц

65. Друга Дисциплінарна палата ВРП дійшла висновку, що дії судді ОСОБА_1 щодо неналежного інформування відповідача про наявність на розгляді суду позову до нього, незабезпечення належного та своєчасного надсилання кореспонденції та викликів до суду на виконання вимог статей 74, 76, 122 ЦПК України та статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі - Конвенція) слід кваліфікувати як дисциплінарний проступок, передбачений пунктом 4 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме умисне або внаслідок грубої недбалості допущення суддею, який брав участь в ухваленні судового рішення, порушення прав людини і основоположних свобод або інше грубе порушення закону, що призвело до істотних негативних наслідків (позбавлення ОСОБА_2 права власності та спричинення необхідності докладання додаткових зусиль для відновлення свого порушеного права). Також суддею ОСОБА_1 допущено порушення пункту 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», яке полягає у зволіканні з виготовленням вмотивованого судового рішення, невжитті заходів щодо розгляду заяви протягом строку, встановленого законом, несвоєчасному наданні копії судового рішення для її внесення до ЄДРСР.

Висновки ВРП за результатом оцінки дій судді ОСОБА_1 щодо розгляду ним справи № 757/38476/17-ц

66. ВРП погодилась із вищенаведеними висновками її Другої Дисциплінарної палати.

Обставини розгляду справи № 757/58646/17-к

67. 04 жовтня 2017 року до Печерського районного суду міста Києва надійшла скарга ОСОБА_5, ОСОБА_6 на бездіяльність Прокуратури міста Києва, яка цього ж дня згідно з протоколом автоматичного визначення слідчого судді передана для розгляду слідчому судді ОСОБА_1

68. Згідно з журналом судового засідання від 29 листопада 2017 року слідчий суддя після виходу з нарадчої кімнати проголосив ухвалу та роз'яснив її зміст.

69. 29 листопада 2017 року ухвалою Печерського районного суду міста Києва (суддя ОСОБА_1) скаргу ОСОБА_5, ОСОБА_6 задоволено: зобов'язано компетентних посадових осіб Прокуратури міста Києва внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань за заявою ОСОБА_5, ОСОБА_6 від 04 вересня 2017 року про вчинення кримінального правопорушення та розпочати досудове розслідування, про що проінформувати заявників.

70. Згідно з даними ЄДРСР повний текст судового рішення у справі № 757/58646/17-к від 29 листопада 2017 року надісланий до Реєстру суддею ОСОБА_1 26 вересня 2018 року, тобто через 10 місяців після його ухвалення.

Висновки Другої Дисциплінарної палати ВРП за результатом оцінки дій судді ОСОБА_1 щодо розгляду ним справи № 757/58646/17-к

71. З огляду на встановлені обставини Друга Дисциплінарна палата ВРП констатувала наявність у діях судді ОСОБА_1 під час розгляду справи № 757/58646/17-к порушення вимог частини другої статті 2, частини третьої статті 3 Закону України «Про доступ до судових рішень» та пунктів 6, 13 Порядку, які становлять склад дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (несвоєчасне надання суддею копії судового рішення для її внесення до ЄДРСР).

Висновки ВРП за результатом оцінки дій судді ОСОБА_1 щодо розгляду ним справи № 757/58646/17-к

72. ВРП погодилась із вищенаведеними висновками її Дисциплінарної палати.

Обставини розгляду справи № 757/1784/18-а

73. 09 січня 2018 року ОСОБА_7 звернувся до Печерського районного суду міста Києва з адміністративним позовом до рядового поліції Управління патрульної поліції у місті Києві Департаменту патрульної поліції ОСОБА_18 про скасування постанови про накладення адміністративного стягнення.

74. Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 11 січня 2018 року справі присвоєно єдиний унікальний номер 757/1784/18-а та передано її судді ОСОБА_1

75. 12 січня 2018 року Печерський районний суд міста Києва (суддя ОСОБА_1) постановив ухвалу, якою залишив вказаний позов без руху з підстав, передбачених статтею 160 Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАС України), та надав строк для усунення недоліків позовної заяви.

76. 06 червня 2018 року Печерським районним судом міста Києва постановлено ухвалу про відкриття провадження в цій адміністративній справі та вирішено проводити її розгляд за правилами спрощеного провадження.

77. Постановою Печерського районного суду міста Києва від 24 серпня 2018 року позов задоволено.

78. Постанова від 24 серпня 2018 року внесена до Реєстру 23 травня 2019 року, тобто через дев'ять місяців після її ухвалення.

Висновки Другої Дисциплінарної палати ВРП за результатом оцінки дій судді ОСОБА_1 щодо розгляду ним справи № 757/1784/18-а

79. За результатами розгляду дисциплінарної скарги ОСОБА_7. Друга Дисциплінарна палата ВРП констатувала наявність порушень, які утворюють склад дисциплінарних проступків, передбачених підпунктом «а» пункту 1, пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій та статус суддів», а саме: внаслідок недбалості істотне порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, що унеможливило реалізацію учасниками судового процесу наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків; невжиття суддею заходів щодо розгляду справи протягом строку, встановленого законом; несвоєчасне надання суддею копії судового рішення для її внесення до Реєстру.

Висновки ВРП за результатом оцінки дій судді ОСОБА_1 щодо розгляду ним справи № 757/1784/18-а

80. ВРП вважала, що її Друга Дисциплінарна палата помилково дійшла висновку про наявність у діях судді ОСОБА_1 під час здійснення правосуддя складу дисциплінарного проступку, передбаченого підпунктом «а» пункту 1 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів». Однак погодилась із її висновком про невжиття суддею ОСОБА_1 заходів щодо розгляду справи

№ 757/1784/18-а протягом строку, встановленого законом, а також щодо несвоєчасного надання суддею ОСОБА_1 копії судового рішення в цій справі для її внесення до Реєстру, що становить склад дисциплінарного проступку, передбаченого підпунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Обставини розгляду справи № 757/14573/18-ц

81. 26 березня 2018 року ОСОБА_16, ОСОБА_10 звернулись до Печерського районного суду міста Києва з позовом до Публічного акціонерного товариства «Київенерго» про захист прав споживачів та перерахунок спожитої енергії.

82. Згідно з протоколом автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 26 березня 2018 року справі присвоєно єдиний унікальний номер 757/14573/18-ц та передано її для розгляду судді ОСОБА_1

83. Ухвалою Печерського районного суду міста Києва від 27 березня 2018 року відкрито провадження у вказаній справі та ухвалено, що справа буде розглядатися за правилами спрощеного провадження.

84. Ухвалою Печерського районного суду міста Києва від 20 липня 2018 року у задоволенні клопотання представника позивача про розгляд справи № 757/14573/18-ц у судовому засіданні з повідомленням (викликом) сторін відмовлено.

85. Рішенням Печерського районного суду міста Києва від 20 липня 2018 року в задоволенні позовних вимог ОСОБА_16 та ОСОБА_10 відмовлено.

86. Згідно з даними з ЄДРСР копія рішення Печерського районного суду міста Києва від 20 липня 2018 року надіслана до Реєстру 24 травня 2019 року. До справи приєднано супровідний лист від 10 травня 2019 року, згідно з яким копії ухвали та рішення від 20 липня 2018 року надіслані сторонам.

Висновки Другої Дисциплінарної палати ВРП за результатом оцінки дій судді ОСОБА_1 щодо розгляду ним справи № 757/14573/18-ц

87. Друга Дисциплінарна палата ВРП дійшла висновку, що рішення суду, датоване 20 липня 2018 року, виготовлено суддею ОСОБА_1 значно пізніше вказаної дати, сторони його не отримували, відомостей про завершення розгляду справи не мали, оскільки в Реєстрі воно також було відсутнє, у зв'язку із чим надавали до суду додаткові матеріали та клопотання.

88. Ураховуючи викладене, Друга Дисциплінарна палата ВРП дійшла висновку, що такі дії судді ОСОБА_1 під час розгляду цієї справи становлять склад дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме: зволікання з виготовленням вмотивованого судового рішення, несвоєчасне надання суддею копії судового рішення для її внесення до ЄДРСР, нежиття суддею заходів щодо розгляду справи протягом строку, встановленого законом.

Висновки ВРП за результатом оцінки дій судді ОСОБА_1 щодо розгляду ним справи № 757/14573/18-ц

89. Зважаючи на встановлене значне навантаження судді ОСОБА_1 у 2018 році, зокрема з 26 березня по 20 липня 2018 року, ураховуючи, що строк розгляду справи № 757/14573/18-ц перевищено лише на 52 дні, ВРП вважала, що такий строк порушено суддею з поважних причин, а тому в його діях відсутній склад дисциплінарного проступку, що полягає у нежитті заходів щодо розгляду справи протягом строку, встановленого законом. Водночас ВРП погодилася з висновком її Другої Дисциплінарної палати щодо наявності в діях судді ОСОБА_1 під час здійснення правосуддя у справі № 757/14573/18-ц порушень, що становлять склад дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме: зволікання з виготовленням вмотивованого судового рішення та несвоєчасне надання суддею копії судового рішення для її внесення до ЄДРСР.

Обставини розгляду справи № 757/6141/19-к

90. 07 лютого 2019 року до Печерського районного суду міста Києва надійшла скарга ОСОБА_11 про зобов'язання посадових осіб Головного управління Служби безпеки України у місті Києві та Київській області вчинити дії. За результатом розподілу в автоматичному режимі за допомогою АСДС «Д-3» скаргу передано для розгляду слідчому судді ОСОБА_1

91. Згідно з даними АСДС «Д-3» судовий розгляд суддею призначено на 15 квітня 2019 року.

92. Згідно з журналом судового засідання від 15 квітня 2019 року учасники процесу у судовому засіданні не з'явилися. Після виходу з нарадчої кімнати слідчий суддя кімнати проголосив ухвалу.

93. Зі скриншота обліково-статистичної картки справи № 757/6141/19-к з АСДС «Д-3» ВРП встановлено, що ухвала Печерського районного суду міста Києва за результатами розгляду скарги від 15 квітня 2019 року створена 06 грудня 2019 року. Датою перевірки та останньої зміни зазначено 06 грудня 2019 року, наявна позначка про надіслання до Реєстру користувачем «ОСОБА_1».

94. Згідно з даними з ЄДРСР копія ухвали суду від 15 квітня 2019 року надіслана судом до Реєстру 06 грудня 2019 року.

Висновки Другої Дисциплінарної палати ВРП за результатом оцінки дій судді ОСОБА_1 щодо розгляду ним справи № 757/6141/19-к

95. Друга Дисциплінарна палата ВРП дійшла висновку, що повний текст ухвали від 15 квітня 2019 року виготовлений суддею ОСОБА_1 зі значним порушенням встановленою статтею 376 Кримінально-процесуального кодексу України (далі - КПК України) строку. Такі дії судді містять склад дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме: зволікання з виготовленням вмотивованого судового рішення.

96. Також Друга Дисциплінарна палата ВРП дійшла висновку, що суддя ОСОБА_1 допустив порушення тих норм законодавства, які визначають строк внесення до ЄДРСР постановлених судових рішень, оскільки ухвала Печерського районного суду міста Києва від 15 квітня 2019 року внесена судом до ЄДРСР 06 грудня 2019 року.

Висновки ВРП за результатом оцінки дій судді ОСОБА_1 щодо розгляду ним справи № 757/6141/19-к

97. ВРП вважала, що Друга Дисциплінарна палата дійшла правильного висновку щодо наявності в діях судді ОСОБА_1 під час здійснення правосуддя у справі № 757/6141/19-к порушень, що становлять склад дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме зволікання з виготовленням вмотивованого

судового рішення. Однак вважала помилковими висновки її Другої Дисциплінарної палати щодо несвоєчасного надання суддею копії судового рішення для її внесення до ЄДРСР.

Обставини розгляду справи № 757/16676/19-к

98. 29 березня 2019 року до Печерського районного суду міста Києва надійшла скарга Громадської організації «Правозахисник» на бездіяльність уповноважених осіб Генеральної прокуратури України. Згідно з протоколом автоматичного визначення слідчого судді від 29 березня 2019 року її передано для розгляду слідчому судді ОСОБА_1

99. Згідно з журналом судового засідання від 04 липня 2019 року учасники процесу у судове засідання не з'явилися, після виходу з нарадчої слідчий суддею ОСОБА_1 проголошено ухвалу.

100. Під час розгляду дисциплінарної справи встановлено, що відповідно до даних з ЄДРСР та роздруківки скриншота обліково-статистичної картки справи № 757/16676/19-к в АСДС «Д-3» ухвала за результатами розгляду скарги від 04 липня 2019 року створена та надіслана до Реєстру суддею ОСОБА_1 04 лютого 2020 року.

Висновки Другої Дисциплінарної палати ВРП за результатом оцінки дій судді ОСОБА_1 щодо розгляду ним справи № 757/16676/19-к

101. Друга Дисциплінарна палата ВРП констатувала наявність порушень, які утворюють склад дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме: невжиття суддею заходів щодо розгляду скарги протягом строку, встановленого законом, зволікання з виготовленням вмотивованого судового рішення, несвоєчасне надання суддею копії судового рішення для її внесення до ЄДРСР.

Висновки ВРП за результатом оцінки дій судді ОСОБА_1 щодо розгляду ним справи № 757/16676/19-к

102. З огляду на обставини, встановлені Другою Дисциплінарною палатою ВРП під час розгляду дисциплінарної справи, ВРП вважала помилковим її висновок про наявність у діях судді ОСОБА_1 складу дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», у частині невжиття суддею заходів щодо розгляду скарги протягом строку, встановленого законом, та несвоєчасного надання суддею копії судового рішення для її внесення до ЄДРСР. Водночас ВРП дійшла висновку, що доводи судді щодо впливу значного навантаження на строки виготовлення вмотивованого судового рішення не можуть бути підставою для висновку про відсутність у його діях складу дисциплінарного проступку, що полягає у зволіканні із виготовленням вмотивованого судового рішення.

103. 13 квітня 2020 року до ВРП надійшла скарга судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 на рішення Другої Дисциплінарної палати ВРП від 11 березня 2020 року № 723/2дп/15-20 про притягнення його до дисциплінарної відповідальності.

Перегляд ВРП рішення її Другої Дисциплінарної палати від 11 березня 2020 року № 723/2дп/15-20

104. Рішенням від 26 листопада 2020 року № 3274/0/15-20 ВРП змінила рішення її Другої Дисциплінарної палати від 11 березня 2020 року № 723/2дп/15-20 та застосувала до судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 дисциплінарне стягнення у виді догани - з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу судді протягом одного місяця.

105. У своєму рішенні ВРП дійшла висновку про помилковість висновків її Другої Дисциплінарної палати щодо наявності в діях судді ОСОБА_1 ознак дисциплінарних проступків, передбачених підпунктом «а» пункту 1, пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме: невжиття заходів щодо розгляду справи у строк, визначений законом (справа № 757/14573/18-ц, скарга ОСОБА_10 ; справа № 757/16676/19-к, скарга ОСОБА_13 ; справа № 757/34078/14-ц, скарга ОСОБА_14); несвоєчасне надання суддею копії судового рішення для її внесення до ЄДРСР (справа № 757/6141/19-к, скарга ОСОБА_11 ; справа № 757/16676/19-к, скарга ОСОБА_13); внаслідок недбалості істотне порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, що унеможливило реалізацію учасниками судового процесу наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків (справа № 757/1784/18-а, скарга ОСОБА_7).

106. Оцінюючи всі встановлені обставини в сукупності, ВРП вважала правильною кваліфікацію дій судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 за пунктами 2, 4 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме: зволікання з виготовленням вмотивованого судового рішення (справа № 757/14573/18-ц, № 757/34078/14-ц, № 757/6141/19-к, № 757/16676/19-к, № 757/38476/17-ц); несвоєчасне надання копії судового рішення для її внесення до ЄДРСР (справа № 757/58646/17-к, № 757/14573/18-ц, № 757/34078/14-ц, № 757/1784/18-а та № 757/38476/17-ц); невжиття заходів щодо розгляду заяви, справи протягом строку, встановленого законом (справа № 757/38476/17-ц, № 757/1784/18-а); внаслідок грубої недбалості порушення прав і основоположних свобод, що призвело до істотних негативних наслідків (справа № 757/38476/17-ц).

107. ВРП з огляду на характер дисциплінарного проступку, особу судді, ступінь його вини, враховуючи рішення ВРП від 24 грудня 2019 року № 3630/0/15-19, яким змінено рішення її Другої Дисциплінарної палати від 04 березня 2019 року та застосовано до судді ОСОБА_1 дисциплінарне стягнення у виді попередження, дійшла висновку, що пропорційним та достатнім буде застосування до судді ОСОБА_1 дисциплінарного стягнення у виді догани з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу судді протягом одного місяця.

ПОЗИЦІЯ ВЕЛИКОЇ ПАЛАТИ ВЕРХОВНОГО СУДУ

108. Дослідивши наведені в скарзі доводи та аргументи, наведені відповідачем у відзиві на неї, перевіrivши матеріали дисциплінарної справи, заслухавши пояснення сторін, Велика Палата Верховного Суду дійшла висновку про залишення скарги ОСОБА_1 без задоволення з таких мотивів.

Щодо строків притягнення судді ОСОБА_1 до дисциплінарної відповідальності

109. Відповідно до частини одинадцятої статті 109 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарне стягнення до судді застосовується не пізніше трьох років із дня вчинення проступку без урахування часу тимчасової непрацездатності або перебування судді у відпустці чи здійснення відповідного дисциплінарного провадження.

110. З урахуванням установлених у цій справі обставин Велика Палата Верховного Суду вважає правильним висновок Другої Дисциплінарної палати ВРП щодо прийняття нею рішення про притягнення судді ОСОБА_1 до дисциплінарної відповідальності в межах установленого законом строку.

Щодо меж перегляду оскаржуваного рішення ВРП

111. Згідно з положеннями статті 131 Конституції України в Україні діє ВРП, яка, серед іншого, розглядає скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді чи прокурора.

112. З метою усунення прогалин національного законодавства, на які звернув увагу Європейський суд з прав людини (далі - ЄСПЛ) у рішенні від 09 січня 2013 року у справі «Олександр Волков проти України», Верховна Рада України прийняла Закон України «Про Вищу раду правосуддя».

113. Статтею 1 цього Закону передбачено, що ВРП є колегіальним, незалежним конституційним органом державної влади та суддівського врядування, який діє в Україні на постійній основі для забезпечення незалежності судової влади, її функціонування на засадах відповідальності, підзвітності перед суспільством, формування доброчесного та високопрофесійного корпусу суддів, додержання норм Конституції і законів України, а також професійної етики в діяльності суддів і прокурорів.

114. Згідно із частиною другою статті 26 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» для розгляду справ щодо дисциплінарної відповідальності суддів ВРП утворює дисциплінарні палати з числа членів ВРП.

115. Відповідно до частини другої статті 50 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» за результатами розгляду дисциплінарної справи Дисциплінарна палата ухвалює рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді або про відмову у притягненні до дисциплінарної відповідальності судді.

116. Порядок розгляду скарги на рішення Дисциплінарної палати про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді встановлено статтею 51 цього Закону, відповідно до частини першої якої право оскаржити таке рішення до ВРП має суддя, щодо якого ухвалено відповідне рішення.

117. Згідно із частиною першою статті 52 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» рішення ВРП, ухвалені за результатами розгляду скарги на рішення Дисциплінарної палати, може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

- 1) склад ВРП, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;
- 2) рішення не підписано будь-ким зі складу членів ВРП, які брали участь у його ухваленні;
- 3) суддя не був належним чином повідомлений про засідання ВРП - якщо було ухвалено будь-яке з рішень, визначених пунктами 2-5 частини десятої статті 51 цього Закону;
- 4) рішення не містить посилань на визначені законом підстави дисциплінарної відповідальності судді та мотиви, з яких ВРП дійшла відповідних висновків.

118. Частиною сьомою статті 266 КАС України визначено, що на рішення ВРП, ухвалені за результатами розгляду скарги на рішення її Дисциплінарної палати, може бути подана скарга до Великої Палати Верховного Суду.

119. Як зазначає Консультативна рада європейських суддів (далі - КРЕС), «дисциплінарний розгляд справи в кожній країні повинен передбачати можливість подання апеляції на рішення первинного дисциплінарного органу (відомства або суду) до суду» (пункт 77 (v) Висновку № 3 2002 КРЕС про принципи та правила, які регулюють професійну поведінку суддів, зокрема питання етики, несумісної поведінки та неупередженості).

120. Відповідно до частини першої статті 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» суди при розгляді справ застосовують Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод (далі - Конвенція) та практику ЄСПЛ як джерело права.

121. У пункті 123 рішення від 09 січня 2013 року у справі «Олександр Волков проти України» ЄСПЛ зазначив, що згідно з його практикою навіть у разі, коли судовий орган, що виносить рішення у спорах щодо «прав та обов'язків цивільного характеру», у певному відношенні не відповідає пункту 1 статті 6 Конвенції, порушення Конвенції не констатується за умови, якщо провадження у вищезазначеному органі «згодом є предметом контролю, здійснюваного судовим органом, що має повну юрисдикцію та насправді забезпечує гарантії пункту 1 статті 6 Конвенції» (див. пункт 29 рішення від 10 лютого 1983 року у справі «Альбер і Ле Конт проти Бельгії» та пункт 42 рішення від 14 листопада 2006 року у справі «Цфайо проти Сполученого Королівства», заява № 60860/00). У межах скарги за статтею 6 Конвенції, щоб визначити, чи мав суд другої інстанції «повну юрисдикцію» або чи забезпечував «достатність перегляду» для виправлення відсутності незалежності в суді першої інстанції, необхідно врахувати такі чинники, як предмет оскаржуваного рішення, спосіб, в який було винесено рішення, та зміст спору, включаючи бажані та дійсні підстави для оскарження (див. пункти 44-47 рішення від 22 листопада 1995 року у справі «Брайян проти Сполученого Королівства» та пункт 43 згаданого рішення у справі «Цфайо проти Сполученого Королівства»).

122. Статтею 6 Конвенції встановлено, що справедливість судового рішення вимагає, аби такі рішення достатньою мірою висвітлювали мотиви, на яких вони ґрунтуються. Межі такого обов'язку можуть різнитися залежно від природи рішення і мають оцінюватися у світлі обставин кожної справи. Національні суди, обираючи аргументи та приймаючи докази, мають обов'язок обґрунтувати свою діяльність шляхом наведення підстав для такого рішення. Таким чином, суди мають дослідити основні доводи (аргументи) сторін та з особливою прискіпливістю й ретельністю - змагальні документи, що стосуються прав та свобод, гарантованих Конвенцією.

123. Рішенням ЄСПЛ від 19 квітня 1993 року у справі «Краска проти Швейцарії» визначено, що ефективність справедливого розгляду досягається тоді, коли сторони процесу мають право представити перед судом ті аргументи, які вони вважають важливими для справи. При цьому такі аргументи мають бути «почуті», тобто ретельно розглянуті судом. Іншими словами, суд має обов'язок провести ретельний розгляд подань, аргументів та доказів, поданих сторонами.

124. У своїй скарзі ОСОБА_1 не ставить питання про незаконність оскаржуваного рішення ВРП з підстав, визначених у пунктах 1-3 частини першої статті 52 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», натомість не погоджується з мотивами, якими ВРП обґрунтувала

свої висновки про притягнення його до дисциплінарної відповідальності.

125. Ураховуючи наведене, Велика Палата Верховного Суду вважає за можливе розглянути вимоги ОСОБА_1, дослідивши дотримання ВРП під час ухвалення спірного рішення положень пункту 4 частини першої статті 52 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», тобто наявність в оскаржуваному акті ВРП обґрунтованих посилань на визначені законом підстави дисциплінарної відповідальності судді та мотиви, з яких ВРП дійшла відповідних висновків.

Оцінка рішення ВРП та наведених у скарзі та відзиві на неї доводів

126. Надаючи юридичну оцінку оскаржуваному рішення ВРП та аргументам скаржника, Велика Палата Верховного Суду виходить з такого.

127. Предметом оскаржуваного рішення ВРП було рішення її Другої Дисциплінарної палати від 11 березня 2020 року № 723/2дп/15-20 про притягнення судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 до дисциплінарної відповідальності.

128. За змістом оскаржуваного рішення визначеними законом підставами притягнення судді ОСОБА_1 до дисциплінарної відповідальності указано пункти 2, 4 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

129. Зокрема, як зазначає ВРП та її Дисциплінарний орган, суддя ОСОБА_1 допустив зволікання з виготовленням вмотивованого судового рішення (справи № 757/38476/17-ц, № 757/14573/18-ц, № 757/34078/14-ц, № 757/6141/19-к, № 757/16676/19-к); несвоєчасне надання копії судового рішення для її внесення до ЄДРСР (справи № 757/58646/17-к, № 757/14573/18-ц, № 757/34078/14-ц, № 757/1784/18-а та № 757/38476/17-ц); невжиття заходів щодо розгляду заяви, справи протягом строку, встановленого законом (справи № 757/38476/17-ц, № 757/1784/18-а); внаслідок грубої недбалості порушення прав і основоположних свобод, що призвело до істотних негативних наслідків (справа № 757/38476/17-ц).

Щодо висновків ВРП про допущення суддею ОСОБА_1 порушення пункту 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»

130. Згідно з пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності в порядку дисциплінарного провадження у випадку безпідставного затягування або невжиття ним заходів щодо розгляду заяви, скарги чи справи протягом строку, встановленого законом, зволікання з виготовленням вмотивованого судового рішення, несвоєчасного надання копії судового рішення для її внесення до ЄДРСР.

131. Згідно з вимогами частини першої статті 259 ЦПК України (тут і далі - у редакції, чинній на час ухвалення рішень у справах № 757/34078/14-ц, № 757/38476/17-ц, № 757/14573/18-ц, відносно яких, на думку ВРП, суддею ОСОБА_1 допущено зволікання щодо виготовлення їх вмотивованих текстів) суди ухвалюють рішення, постанови іменем України негайно після закінчення судового розгляду.

132. Відповідно до положень частин першої та другої статті 265 ЦПК України рішення суду складається із вступної, описової, мотивувальної та резолютивної частин. Рішення та постанови приймаються, складаються і підписуються в нарадчій кімнаті складом суду, який розглянув справу.

133. Частиною шостою статті 259 ЦПК України передбачено, що у виняткових випадках залежно від складності справи складання повного рішення (постанови) суду може бути відкладено на строк не більш як десять днів, а якщо справа розглянута у порядку спрощеного провадження - не більш як п'ять днів з дня закінчення розгляду справи.

134. Частинами першою, другою, сьомою статті 376 КПК України (у редакції, чинній на час постановлення суддею ОСОБА_1 судових рішень у кримінальних провадженнях № 757/6141/19-к, № 757/16676/19-к, відносно яких, на думку ВРП, суддею ОСОБА_1 допущено зволікання щодо виготовлення їх вмотивованих текстів) визначено, що судові рішення проголошуються прилюдно негайно після виходу суду з нарадчої кімнати. Головуючий у судовому засіданні роз'яснює зміст рішення, порядок і строк його оскарження. Якщо складання судового рішення у формі ухвали (постанови) вимагає значного часу, суд має право обмежитися складанням і оголошенням його резолютивної частини, яку підписують всі судді. Повний текст ухвали (постанови) повинен бути складений не пізніше п'яти діб з дня оголошення резолютивної частини і оголошений учасникам судового провадження. Про час оголошення повного тексту ухвали (постанови) має бути зазначено у раніше складеній її резолютивній частині. Копія судового рішення не пізніше наступного дня після ухвалення надсилається учаснику судового провадження, який не був присутнім у судовому засіданні.

135. Частиною другою статті 2 Закону України «Про доступ до судових рішень» (тут і далі - в редакції, чинній на час ухвалення суддею ОСОБА_1 судових рішень у справах № 757/34078/14-ц, № 757/38476/17-ц, № 757/58646/17-к, № 757/14573/18-ц, № 757/1784/18-а, щодо яких, на думку ВРП, суддею ОСОБА_1 допущено несвоєчасне надсилання їх копій до ЄДРСР) встановлено, що усі судові рішення є відкритими та підлягають оприлюдненню в електронній формі не пізніше наступного дня після їх виготовлення і підписання.

136. Згідно із частиною третьою статті 3 Закону України «Про доступ до судових рішень» суд загальної юрисдикції вносить до Реєстру всі судові рішення і окремі думки суддів, викладені у письмовій формі, не пізніше наступного дня після їх ухвалення або виготовлення повного тексту.

137. Відповідно до пунктів 6 та 13 Порядку ведення ЄДРСР, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 травня 2006 року № 740 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 23 вересня 2009 року № 1007) (чинного на час постановлення суддею ОСОБА_1 судових рішень у справах № 757/1784/18-а, № 757/38476/17-ц та № 757/58646/17-к, щодо яких, на думку ВРП, суддею ОСОБА_1 допущено несвоєчасне надсилання їх копій до ЄДРСР), копії судових рішень видаються в установленому законодавством порядку з обов'язковим їх внесенням до Реєстру. Електронні копії судових рішень надсилаються суддею або відповідальною особою апарату суду не пізніше наступного дня після ухвалення судового рішення або виготовлення його повного тексту.

138. Згідно з повідомленням голови Печерського районного суду міста Києва надсилання до ЄДРСР копій судових рішень у суді здійснюється безпосередньо суддею, яким за результатами розгляду справи ухвалено судові рішення.

139. Пунктом 1 розділу III Порядку ведення ЄДРСР, затвердженого рішенням ВРП від 19 квітня 2018 року № 1200/0/15-18 (у редакції, чинній на час ухвалення суддею ОСОБА_1 судових рішень у справах № 757/14573/18-ц, № 757/34078/14-ц, щодо яких, на думку ВРП, суддею ОСОБА_1 допущено несвоєчасне надсилання їх копій до ЄДРСР), передбачено, що електронний примірник судового рішення або окремої думки судді оприлюднюється шляхом надсилання до Реєстру у день його виготовлення засобами автоматизованої системи документообігу суду.

140. Відповідно до пункту 1 розділу X зазначеного Порядку обов'язок щодо своєчасного надсилання електронних примірників судового рішення та окремої думки судді для їх внесення до Реєстру шляхом формування та підписання відповідного електронного примірника в автоматизованій системі документообігу суду покладається на суддю (суддю-доповідача), який ухвалив таке рішення.

141. Під час дисциплінарного провадження встановлено, що повний текст судового рішення у справі № 757/58646/17-к від 29 листопада 2017 року надісланий до Реєстру суддею ОСОБА_1 26 вересня 2018 року (підтверджується відомостями з ЄДРСР та АСДС «Д-3»). Ухвала від 12 січня 2018 року про залишення позовної заяви без руху у справі № 757/1784/18-а надіслана до Реєстру користувачем ОСОБА_1 05 травня 2018 року. Постанова від 24 серпня 2018 року, ухвалена за результатами розгляду цієї справи, внесена до Реєстру 23 травня 2019 року (підтверджується відомостями з ЄДРСР та інформацією, наданою Державним підприємством «Інформаційні судові системи»). Ухвала Печерського районного суду міста Києва від 15 квітня 2019 року у справі № 757/6141/19-к створена у АСДС «Д-3» 06 грудня 2019 року. Датою перевірки та останньої зміни вказано 06 грудня 2019 року, наявна позначка про надсилання до Реєстру, користувач - ОСОБА_1 (підтверджується відомостями з ЄДРСР та АСДС «Д-3»). Рішення у справі № 757/34078/14-ц (вступна та резолютивна частини) суддею ОСОБА_1 у АСДС «Д-3» створено 07 червня 2019 року, перевірено та надіслано до Реєстру 04 лютого 2020 року, повний текст цього рішення складено 04 лютого 2020 року, надіслано до Реєстру 07 лютого 2020 року (підтверджується відомостями з ЄДРСР та АСДС «Д-3»). Ухвала Печерського районного суду міста Києва від 04 липня 2019 року у справі № 757/16676/19-к створена суддею ОСОБА_1 у АСДС «Д-3» 04 лютого 2020 року (підтверджується відомостями з АСДС «Д-3»).

142. Велика Палата Верховного Суду зауважує, що наявність у матеріалах судових справ супровідних листів про надсилання копій судових рішень учасникам справи, які датовані раніше, ніж безпосередньо створені у АСДС «Д-3» судові рішення, не може свідчити про виготовлення відповідних судових рішень. Створення супровідних листів є окремою дією, яка хоч і не повинна передувати виготовленню судового рішення, однак функціональні можливості АСДС «Д-3» дозволяють вчинити цю дію до моменту створення судового рішення. Окрім цього, ВРП не досліджувалось питання дат створення та останньої зміни супровідних листів у АСДС «Д-3».

143. У своїй скарзі суддя ОСОБА_1 не спростовує фактів виготовлення повних текстів судових рішень та / або надання їх копій для внесення до ЄДРСР у вказаних вище справах з недотриманням строків, передбачених законодавством, натомість зазначає, що їх порушення пов'язане з великим навантаженням на суддю, а також наголошує на здійсненні ним заходів з метою найбільш швидкого та оперативного судового розгляду.

144. Однак з урахуванням установлених ВРП та її Дисциплінарною палатою обставин під час розгляду дисциплінарної справи наведені скаржником доводи не свідчать про наявність об'єктивних підстав, які могли б вважатись обґрунтованим виправданням істотного недотримання суддею ОСОБА_1 встановлених законодавством строків виготовлення повних текстів судових рішень та надсилання їх копій до ЄДРСР (від трьох до десяти місяців).

145. Натомість істотне недотримання строків складення повних текстів судових рішень, передбачених законодавством, є порушенням конституційного права осіб на апеляційне оскарження судового рішення, а також принципу обов'язковості судових рішень (зокрема, у випадку неможливості пред'явлення до виконання судового рішення, яке набирає законної сили з моменту постановлення, у зв'язку з нескладенням його тексту у встановлений законодавством строк), який у свою чергу є однією з важливих складових принципу правової визначеності, а також права на справедливий суд, закріпленого, зокрема, у статті 6 Конвенції.

146. Водночас Велика Палата Верховного Суду бере до уваги те, що доводи скаржника відносно його надмірного навантаження враховані ВРП під час ухвалення рішення від 26 листопада 2020 року № 3274/0/15-20 як такі, що вказують на відсутність підстав для висновку про безпідставність затягування або невжиття суддею заходів щодо розгляду справ № 757/34078/14-ц, № 757/14573/18-ц, № 757/16676/19-к протягом строку, встановленого законом, та безпосередньо враховані під час визначення виду дисциплінарного стягнення, який підлягав застосуванню стосовно судді ОСОБА_1.

147. Окрім цього, Другою Дисциплінарною палатою ВРП встановлено, що під час відкриття провадження у дисциплінарній справі за скаргою ОСОБА_1 станом на 17 квітня 2019 року в ЄДРСР містилась лише ухвала Печерського районного суду міста Києва від 27 березня 2018 року про відкриття провадження у справі № 757/14573/18-ц, відомостей про ухвалення будь-яких інших судових рішень у цій справі в Реєстрі виявлено не було. Друга Дисциплінарна палата ВРП дійшла висновку, що рішення суду у справі № 757/14573/18-ц, датоване 20 липня 2018 року, виготовлено суддею ОСОБА_1 значно пізніше вказаної дати.

148. При цьому ВРП зазначено, що копію рішення Печерського районного суду міста Києва від 20 липня 2018 року у справі № 757/14573/18-ц надіслано суддею ОСОБА_1 учасникам судового провадження у травні 2019 року, а до ЄДРСР - 24 травня 2019 року.

149. Зважаючи на наведене, ВРП погодилася з висновком її Другої Дисциплінарної палати про порушення суддею ОСОБА_1 вимог частин другої, шостої статті 259 ЦПК України щодо строків виготовлення повного тексту вмотивованого судового рішення, а також вимог частини другої статті 2 та частини третьої статті 3 Закону України «Про доступ до судових рішень» відносно строку внесення до Реєстру судових рішень.

150. Також ВРП встановила, що надсилання до Реєстру повного тексту заочного судового рішення від 25 вересня 2018 року у справі № 757/38476/17-ц суддею ОСОБА_1 здійснено 29 жовтня 2018 року.

151. ВРП дійшла висновку, що вручення (надсилання) учасникам судового процесу, а також надсилання до Реєстру повного тексту судового рішення від 25 вересня 2018 року більш ніж через місяць після його проголошення, а саме 29 жовтня 2018 року, свідчить про те, що повний текст судового рішення не був виготовлений суддею для його проголошення у судовому засіданні. При цьому сторонам копія рішення була вручена (надіслана) поза межами строків на апеляційне оскарження та подання заяви про перегляд заочного рішення. Наведене свідчить про допущення суддею дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (невжиття суддею заходів щодо розгляду заяви протягом строку, встановленого законом; зволікання з виготовленням вмотивованого судового рішення; несвоєчасне надання суддею копії судового рішення для її внесення до ЄДРСР).

152. Велика Палата Верховного Суду погоджується із висновками ВРП у частині встановлення фактів несвоєчасного надсилання суддею ОСОБА_1 копій судових рішень у справах № 757/14573/18-ц та № 757/38476/17-ц до ЄДРСР, оскільки такі підтверджуються відомостями з цього реєстру.

153. Однак недостатньо вмотивованими є висновки ВРП, згідно з якими вищезазначені дії судді ОСОБА_1 становлять склад дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», у частині зволікання з виготовленням вмотивованих судових рішень у справах № 757/14573/18-ц та № 757/38476/17-ц. Такі висновки ґрунтуються на припущеннях та не підтвержені належними доказами, а тому відповідні епізоди підлягають виключенню з рішення ВРП.

Ненаправлення копій судових рішень у справах № 757/14573/18-ц та № 757/38476/17-ц учасникам справи та до ЄДРСР у передбачений законодавством строк, про що зазначає ВРП у своєму рішенні (пункти 148 та 152 цієї постанови), за встановлених у цій справі обставин не може беззаперечно свідчити саме про зволікання із виготовленням вмотивованого судового рішення суддею (так, наприклад, вмотивоване судове рішення може бути створеним у автоматизованій системі документообігу суду та приєднаним до матеріалів справи). Натомість наведене може свідчити про наявність у діях судді ознак інших дисциплінарних проступків, зокрема, як правильно встановлено ВРП, про несвоєчасне надсилання ним копій рішення до ЄДРСР. Також безпосередньо ВРП встановлено, що рішення у справі № 757/14573/18-ц суддею ОСОБА_1 ухвалено саме 20 липня 2018 року. Враховуючи що обставину, а також значне навантаження судді у період з 26 березня по 20 липня 2018 року, ВРП вважала, що у діях судді відсутній склад дисциплінарного проступку, який полягає у невиконанні заходів щодо розгляду справи протягом строку, встановленого законом. Натомість, як вбачається із матеріалів дисциплінарного провадження, зазначена справа розглянута судом у порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення (виклику) сторін. За результатами її розгляду суддею ОСОБА_1 складено лише повний текст судового рішення. Наведене свідчить про невідповідність установлених ВРП обставин щодо виготовлення суддею ОСОБА_1 рішення у справі № 757/14573/18-ц саме 20 липня 2018 року (дата постановлення рішення у справі) її висновку щодо зволікання судді із виготовленням вмотивованого судового рішення. Також суперечливими є висновки ВРП щодо надсилання до Реєстру повного тексту заочного рішення від 25 вересня 2018 року у справі № 757/38476/17-ц більш ніж через місяць після його проголошення, а саме 29 жовтня 2018 року, та щодо зволікання із виготовленням вмотивованого судового рішення.

154. З урахуванням зазначеного Велика Палата Верховного Суду погоджується з висновком ВРП про наявність у діях судді ОСОБА_1 дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме: зволікання з виготовленням вмотивованого судового рішення, несвоєчасне надання суддею копії судового рішення для її внесення до ЄДРСР, за винятком епізодів щодо зволікання з виготовленням вмотивованих судових рішень у справах № 757/14573/18-ц та № 757/38476/17-ц.

155. Надаючи оцінку правильності висновків ВРП, викладеним в оскаржуваному рішенні, щодо невиконання суддею ОСОБА_1 заходів щодо розгляду заяви у справі № 757/38476/17-ц протягом строку, встановленого законом, Велика Палата Верховного Суду зазначає таке.

156. Обов'язковою умовою для встановлення у діях судді ознак невиконання заходів щодо розгляду заяви, скарги чи справи протягом строку, встановленого законом, є встановлення обставин, які свідчать, що таке мало місце у зв'язку з безпідставним невчиненням суддею дій, спрямованих на забезпечення їх розгляду протягом строку, передбаченого законом.

157. Під час дисциплінарного провадження встановлено, що 15 листопада 2018 року ОСОБА_2 звернувся до Печерського районного суду міста Києва із заявою про перегляд заочного рішення, ухваленого 25 вересня 2018 року.

158. Відповідно до статті 286 ЦПК України (в редакції, чинній на час подання заяви) суд, прийнявши належно оформлену заяву про перегляд заочного рішення, невідкладно надсилає її копію та копії доданих до неї матеріалів іншим учасникам справи. Одночасно суд повідомляє учасників справи про дату, час і місце розгляду заяви. Заява про перегляд заочного рішення повинна бути розглянута протягом п'ятнадцяти днів з дня її надходження.

159. Як встановлено ВРП, заява ОСОБА_2 про перегляд заочного рішення у справі № 757/38476/17-ц вперше призначена до розгляду на 06 червня 2019 року, тобто більш ніж через шість місяців після надходження заяви.

160. Відповідно до довідки секретаря судових засідань від 06 червня 2019 року справу № 757/38476/17-ц за заявою відповідача про перегляд заочного рішення судове засідання знято з розгляду у зв'язку з участю судді в колегіальному розгляді кримінальної справи.

161. Згідно із судовими повістками від 06 червня 2019 року виклик учасників процесу здійснювався на 26 вересня 2019 року, тобто розгляд заяви про перегляд заочного рішення був відкладений ще на три місяці.

162. 26 вересня 2019 року постановлено ухвалу, якою заяву ОСОБА_2 про перегляд заочного рішення від 25 вересня 2018 року залишено без задоволення.

163. Таким чином, ВРП встановлено, що заява відповідача про перегляд заочного рішення розглянута суддею ОСОБА_1 майже через рік після її надходження, справа призначалася до розгляду два рази з тривалими проміжками часу, додаткових дій, необхідних для розгляду вказаної заяви, суд не здійснював. З урахуванням наведеного ВРП дійшла висновку про безпідставне нездійснення суддею ОСОБА_1 заходів щодо розгляду вказаної заяви протягом строку, встановленого процесуальним законодавством.

164. Велика Палата Верховного Суду вважає обґрунтованим зазначений висновок ВРП та зауважує, що заочним рішенням Печерського районного суду міста Києва від 25 вересня 2018 року припинено право власності ОСОБА_2 на належну йому частку у спільному майні. Водночас у силу імперативних норм ЦПК України відповідач (ОСОБА_2) був позбавлений можливості оскаржити заочне рішення в загальному порядку до моменту розгляду його заяви про перегляд заочного рішення у порядку, встановленому главою 11 розділу III цього кодексу.

165. Велика Палата Верховного Суду наголошує, що метою інституту заочного провадження є сприяння ефективному та оперативному здійсненню правосуддя, зокрема, шляхом забезпечення сторонам доступу до правосуддя.

166. Призначення суддею ОСОБА_1 заяви ОСОБА_2 про перегляд заочного рішення вперше до розгляду через більш ніж пів року з моменту її надходження, подальше зняття справи з розгляду в судовому засіданні та його відкладення у зв'язку із зайнятістю судді в розгляді іншої справи більш ніж на три місяці свідчить про неналежний рівень організації судочинства цим суддею та невиконання ним заходів щодо розгляду заяви протягом строку, встановленого законом. Таким чином, за встановлених у цій справі обставин доводи скарги про надмірне навантаження не можуть бути єдиним та достатнім обґрунтуванням призначення судових засідань із порушенням строків розгляду заяви про перегляд заочного рішення, а тому немає підстав вважати, що за цим епізодом суддю необґрунтовано притягнуто до дисциплінарної відповідальності.

167. Надаючи оцінку правильності висновків ВРП, викладених у спірному рішенні, про невиконання суддею ОСОБА_1 заходів щодо розгляду справи № 757/1784/18-а протягом строку, встановленого законом, Велика Палата Верховного Суду зазначає таке.

168. Відповідно до пункту 1 частини сьомої статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» суддя зобов'язаний справедливо, безсторонньо та своєчасно розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства.

169. Як встановлено ВРП, 09 січня 2018 року ОСОБА_7 звернувся до Печерського районного суду міста Києва з адміністративним позовом до рядового поліції Управління патрульної поліції у місті Києві Департаменту патрульної поліції ОСОБА_18 про скасування

постанови про накладення адміністративного стягнення.

170. Згідно з протоколом автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 11 січня 2018 року справі присвоєно номер 757/1784/18-а, матеріали справи передано судді ОСОБА_1

171. 12 січня 2018 року Печерський районний суд міста Києва (суддя ОСОБА_1) постановив ухвалу, якою залишив вказаний позов без руху з підстав, передбачених статтею 160 КАС України, та надав строк для усунення недоліків позовної заяви.

172. 06 червня 2018 року Печерським районним судом міста Києва постановлено ухвалу про відкриття провадження у цій справі та вирішено проводити її розгляд за правилами спрощеного провадження без повідомлення сторін.

173. Згідно з довідкою секретаря судових засідань від 24 серпня 2018 року розгляд адміністративної справи № 757/1784/18-а відбувся без виклику сторін та за відсутності осіб, які беруть участь у справі.

174. Постановою Печерського районного суду міста Києва від 24 серпня 2018 року у справі № 757/1784/18-а позов задоволено.

175. ВРП погодилась із висновками її Другої Дисциплінарної палати про ухвалення цієї постанови значно пізніше, ніж 24 серпня 2018 року, а відтак про порушення строків розгляду справи № 757/1784/18-а, визначених статтею 258 КАС України. Зазначеного висновку ВРП дійшла, урахувавши встановлені під час розгляду справи обставини, зокрема: відсутність інформації щодо результату розгляду справи як у ОСОБА_7 (позивача), так і в Реєстрі станом на час подання скарги ОСОБА_7 до ВРП; ухвалення судом рішення у справі № 757/1784/18-а у святковий день (24 серпня - День Незалежності України); надіслання копії судового рішення до Реєстру майже через дев'ять місяців після ухвалення (23 травня 2019 року).

176. При цьому суперечливими є встановлені ВРП та її Дисциплінарною палатою обставини щодо надіслання постанови від 24 серпня 2018 року до Реєстру майже через дев'ять місяців після ухвалення - 23 травня 2019 року та щодо ухвалення цього ж рішення «значно пізніше заявленої дати».

177. Статтею 258 КАС України встановлено, що суд розглядає справи за правилами спрощеного позовного провадження протягом розумного строку, але не більше шістдесяті днів із дня відкриття провадження у справі.

178. Таким чином, кваліфікувавши дії судді ОСОБА_1 як нежиття заходів щодо розгляду справи у передбачений законом строк, вважаючи, що дата постановлення процесуального документа (**постанови у справі № 757/1784/18-а**) зазначена неправильно, ВРП не встановила дати завершення суддею ОСОБА_1 розгляду справи № 757/1784/18-а та терміну перевищення суддею строків її розгляду.

179. Велика Палата Верховного Суду наголошує, що факт надіслання копії судового рішення учасникам справи та до ЄДРСР, який був врахований ВРП під час формування висновку про постановлення суддею ОСОБА_1 судового рішення у справі № 757/1784/18-а значно пізніше, ніж 24 серпня 2018 року, не може беззаперечно свідчити про його ухвалення «значно пізніше заявленої дати». Відповідний висновок ВРП ґрунтується на припущеннях та не підтверджений належними доказами. З огляду на викладене передчасним є і висновок про порушення суддею ОСОБА_1 строку розгляду цієї справи.

180. Окрім цього, як убачається з оскаржуваного рішення, ВРП, ухвалюючи його, погодилась із доводами судді ОСОБА_1 про його надмірне середньомісячне навантаження та зазначила, що такий довід вказує на відсутність підстав для висновку про безпідставність затягування розгляду або нежиття суддею ОСОБА_1 заходів щодо розгляду справ № 757/34078/14-ц, № 757/14573/18-ц, № 757/16676/19-к протягом строку, встановленого законом. Однак у цьому випадку, дійшовши висновку про порушення суддею встановлених законодавством строків розгляду справи № 757/1784/18-а, ВРП не надала оцінки доводу скажника щодо його надмірного навантаження; не з'ясувала реальної можливості розгляду суддею справи у більш стислі строки.

181. Також ВРП в оскаржуваному рішенні зазначила, що встановлений її Другою Дисциплінарною палатою факт ненадіслання вчасно ухвали суду від 12 січня 2018 року позивачу є доказом нежиття суддею ОСОБА_1 заходів щодо розгляду позову у строк, встановлений законом.

182. Однак Велика Палата Верховного Суду вважає помилковим зазначений висновок, оскільки статтею 258 КАС України визначено, що розгляд справи за правилами спрощеного позовного провадження проводиться протягом розумного строку, але не більше шістдесяті днів із дня відкриття провадження у справі. Тобто початком відліку строку розгляду справи є постановлення ухвали про відкриття провадження у справі, а не про залишення позовної заяви без руху.

183. За таких обставин не можна вважати, що рішення ВРП у цій частині є достатньо мотивованим та обґрунтованим, обставини, викладені у наведеному епізоді, не знайшли свого підтвердження під час розгляду цієї справи, а тому такий підлягає вилученню із рішення ВРП.

184. З урахуванням зазначеного Велика Палата Верховного Суду не погоджується з висновком ВРП про наявність у діях судді ОСОБА_1 дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», у частині безпідставного нежиття суддею заходів щодо розгляду справи № 757/1784/18-а протягом строку, встановленого законом.

185. Безпідставними є доводи скажника про можливість притягнення судді до дисциплінарної відповідальності виключно у випадку вчинення ним умисного або з грубої необережності (недбалості) дисциплінарного проступку та у випадку наявності серйозних наслідків після вчинення такого проступку, оскільки пункт 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» не визначає ознакою дисциплінарного проступку настання істотних негативних наслідків для учасників процесу, як і не встановлює обов'язковою ознакою допущення суддею саме грубої необережності (недбалості).

186. Ухвалюючи оскаржуване рішення, ВРП установила, що порушення, допущені суддею ОСОБА_1 під час розгляду справ № 757/58646/18-к, № 757/38476/17-ц, № 757/14573/18-ц, № 757/6141/19-к, № 757/16676/19-к, № 757/30478/14-ц, мають ознаки недбалості, а відтак не встановлення ВРП та її Дисциплінарною палатою умислу або ж грубої необережності (недбалості) в діях судді ОСОБА_1 не може свідчити про недопущення ним дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Щодо висновків ВРП про допущення суддею ОСОБА_1 порушення пункту 4 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» Велика Палата Верховного Суду зазначає таке.

187. Під час вирішення питань, пов'язаних із застосуванням щодо суддів заходів дисциплінарного впливу, необхідним є дотримання балансу між відповідальністю судді за свою діяльність, пов'язану зі здійсненням правосуддя, перед людиною, суспільством та державою і принципом незалежності судової влади.

188. Якщо суддя може бути притягнутий до юридичної відповідальності через його рішення, то неможливо зберегти судову незалежність і демократичний баланс гілок влади. На цьому наголошено в пункті 62 Висновку № 10 (2007) КРЕС «Судова влада на службі суспільства».

189. Згідно з пунктом 69 Висновку № 1 (2001) КРЕС для Комітету Міністрів Ради Європи про стандарти незалежності судових органів та незмінюваність суддів від 01 січня 2001 року дисциплінарне провадження має здійснюватися з урахуванням конституційного принципу незалежності суддівської діяльності, а тому не може бути спрямоване на оцінку прийнятих суддями рішень, які можуть піддаватися критиці лише шляхом оскарження відповідно до закону.

190. У пункті 2 Резолюції Європейської асоціації суддів (Тронхейм, 27 вересня 2007 року) акцентовано увагу на неприпустимості притягнення судді до дисциплінарної відповідальності за поданням держави чи незадоволеної сторони, крім випадків, коли його визнано винуватим у вчиненні кримінального злочину або якщо поведінка судді суперечить встановленим професійним стандартам. Адже якщо це правило не дотримується, суддя змушений виконувати свої обов'язки під постійною загрозою звинувачення, що може, принаймні підсвідомо, вплинути на його рішення.

191. Суддя може бути притягнутий до дисциплінарної відповідальності лише у випадках, коли мала місце негідна його звання поведінка, наслідки якої є настільки серйозними і жахливими, що потребують накладення дисциплінарних стягнень. Цей принцип закріплено в пункті 5 зазначеної вище Резолюції.

192. Відповідно до пункту 25 Рекомендації Київської конференції з питань незалежності судової влади в країнах Східної Європи, Південного Кавказу та Центральної Азії «Судове управління, відбір і підзвітність суддів» (Київ, 23-25 червня 2010 року) дисциплінарні провадження щодо суддів повинні стосуватися випадків грубої та невибачної професійної поведінки, які завдають шкоди репутації всього суддівського корпусу. Дисциплінарна відповідальність не повинна поширюватися на зміст їх рішень, включаючи розбіжності у правовому тлумаченні між судами; або на випадки судових помилок; або на критику з боку суддів.

193. Аналогічний підхід сформульовано у Висновках першої експертної комісії Міжнародної асоціації суддів «Відповідальність суддів» (Туніс, 24-25 жовтня 1980 року), згідно з яким суддя не може бути відповідальним за свої рішення, якщо вони є результатом помилки у праві чи факті, але єдиний випадок, коли суддя несе відповідальність за свої рішення, - це груба халатність або геть неправильна поведінка, тобто вчинки, які несумісні зі званням судді, що нормально і розумно виконує свої функції.

194. Як встановлено ВРП, 05 липня 2017 року до Печерського районного суду міста Києва надійшла позовна заява ОСОБА_8 до ОСОБА_2, третя особа ОСОБА_9, про припинення права на частку у спільному майні, визнання права власності. Згідно з протоколом автоматизованого розподілу судової справи між суддями справі присвоєно номер 757/38476/17-ц та передано її для розгляду судді ОСОБА_1

195. Надаючи оцінку діям судді ОСОБА_1 під час розгляду цієї справи, ВРП погодилась із висновком її Другої Дисциплінарної палати, що дії судді щодо неналежного інформування відповідача про наявність на розгляді суду позову до нього, час і місце судових засідань, рух справи, незабезпечення належного та своєчасного надсилання кореспонденції, викликів до суду на виконання вимог статей 74, 76, 122 ЦПК України і статті 6 Конвенції необхідно кваліфікувати як дисциплінарний проступок, передбачений пунктом 4 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме внаслідок грубої недбалості допущення суддею, який брав участь в ухваленні судового рішення, порушення прав і основоположних свобод, що призвело до істотних негативних наслідків (справа № 757/38476/17-ц).

196. У випадку коли судді ставиться за провину допущене під час здійснення правосуддя порушення основоположних прав і свобод людини, такі висновки ВРП можна вважати обґрунтованими лише тоді, якщо вони містять переконливі аргументи щодо впливу дій (бездіяльності) судді, оцінених як дисциплінарний проступок, на ці права і свободи, а також узгоджуються з точним змістом норм матеріального та/або процесуального права, якими встановлено гарантії їх захисту.

197. Щодо висновків ВРП відносно допущення суддею ОСОБА_1 процесуальних порушень під час розгляду справи № 757/38476/17-ц, зокрема, неналежного інформування відповідача у справі про наявність на розгляді суду позову до нього, про рух цієї справи, час та місце судових засідань, незабезпечення належного та своєчасного надсилання кореспонденції та викликів до суду на виконання вимог статей 74, 76, 122 ЦПК України і статті 6 Конвенції як дисциплінарних проступків, передбачених пунктом 4 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Велика Палата Верховного Суду зазначає таке.

198. Відповідно до положень частин першої та третьої статті 11 КАС України (в редакції, чинній після 15 грудня 2017 року) ніхто не може бути позбавлений права на інформацію про дату, час і місце розгляду своєї справи або обмежений у праві отримання в суді усної або письмової інформації про результати розгляду його судової справи. Будь-яка особа, яка не є учасником справи, має право на доступ до судових рішень у порядку, встановленому законом. Інформація щодо суду, який розглядає справу, учасників справи та предмета позову, дати надходження позовної заяви (скарги) або будь-якої іншої заяви або клопотання у справі, у тому числі особи, яка подала таку заяву, вжитих заходів забезпечення позову та (або) доказів, стадії розгляду справи, місця, дати і часу судового засідання, руху справи з одного суду до іншого, є відкритою та підлягає невідкладному оприлюдненню на офіційному веб-порталі судової влади України в порядку, визначеному Положенням про Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему.

199. Пунктом 15.9 розділу Розділу VII «Перехідні положення» КАС України встановлено, що до дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи оприлюднення інформації щодо справи, визначеної цією редакцією Кодексу, на офіційному веб-порталі судової влади України здійснюється в порядку, визначеному Положенням про автоматизовану систему документообігу суду, затвердженим рішенням Ради суддів України від 26 листопада 2010 № 30 (далі - Положення № 30, в редакції, чинній станом на час розгляду суддею ОСОБА_1 справи № 757/38476/17-ц).

200. Згідно з пунктом 2.8.5 розділу II цього Положення на веб-порталі судової влади України щоденно оприлюднюється така інформація, зокрема, список судових справ, призначених до розгляду (дата та час розгляду судової справи; склад суду; єдиний унікальний номер судової справи; сторони у справі; суть судової справи); інформація щодо стадій розгляду судових справ (назва суду; єдиний унікальний номер судової справи; номер провадження; дата реєстрації; склад суду; сторони у судовій справі; суть судової справи; стадія розгляду судової справи; звіт про автоматизований розподіл судової справи). Списки формуються автоматично на підставі внесеної до автоматизованої системи інформації.

201. Як встановлено ВРП під час розгляду скарги, ухвалою Печерського районного суду міста Києва (суддя ОСОБА_1) від 19 серпня 2017 року відкрито провадження у вказаній справі та призначено судові засідання на 07 лютого 2018 року. Зважаючи на зміст ухвали суду від 07 лютого 2018 року, цього дня відбулось саме підготовче судові засідання у справі, а не судовий розгляд по суті.
202. Незважаючи на те, що ОСОБА_2 не було належним чином повідомлено про відкриття провадження у справі № 757/38476/17-ц (не опубліковано у пресі оголошення про виклик до суду, попри відсутність у суду відомостей щодо зареєстрованого його місця проживання (перебування)), йому стало відомо про наявність цієї справи у провадженні суду та 06 березня 2018 року він ознайомився з позовом та додатками до нього.
203. ВРП не встановлено, з яких джерел ОСОБА_2 стало відомо про наявність позову відносно нього на розгляді суду та дана інформація не впливає на правильність кваліфікації дій ОСОБА_1 під час розгляду справи № 757/38476/17-ц. Однак вищенаведені норми та встановлені обставини свідчать про те, що відповідач мав можливість отримати інформацію про стан розгляду справи відносно нього за допомогою аналізу даних, розміщених на офіційному веб-порталі судової влади України, або в інший спосіб та, фактично, таку інформацію отримав.
204. Таким чином, внаслідок активних дій відповідача йому стало відомо про наявність у провадженні Печерського районного суду міста Києва справи № 757/38476/17-ц до її розгляду по суті. Наведене свідчить про те, що неналежне інформування ОСОБА_2 про наявність у провадженні суду зазначеної справи не призвело до порушення його прав та основоположних свобод.
205. Також Велика Палата Верховного Суду зауважує, що згідно з положеннями пунктів 1, 5 частини першої статті 48 ЦПК України (в редакції, чинній станом на час постановлення ухвали про відкриття провадження у справі) та пунктів 1, 5 частини першої статті 67 ЦПК України (в редакції, чинній з 15 грудня 2017 року) секретар судового засідання здійснює судові виклики та повідомлення, а також забезпечує оформлення матеріалів справи.
206. Відповідно до положень частин першої та другої статті 65 ЦПК України (в редакції, чинній з 15 грудня 2017 року) помічник судді забезпечує підготовку та організаційне забезпечення судового процесу, а також бере участь в оформленні судових справ, за дорученням судді готує проекти запитів, листів, інших матеріалів, пов'язаних із розглядом конкретної справи, виконавчих документів; здійснює оформлення копій судових рішень для направлення сторонам у справі та іншим учасникам справи відповідно до вимог процесуального законодавства, контролює своєчасність надсилання копій судових рішень; виконує інші доручення судді, що стосуються організації розгляду судових справ.
207. Таким чином, законодавством безпосередньо до повноважень судді не віднесено забезпечення належного і своєчасного надсилання кореспонденції та викликів до суду, а також інформування учасників справи про її рух, час та місце судових засідань.
208. Обов'язком судді є своєчасне визначення дати судового засідання у справі у такий спосіб, щоб учасник мав змогу бути завчасно повідомленим про його проведення. Однак саме на секретаря судового засідання покладений обов'язок повідомити учасників справи про її розгляд, дату проведення судового засідання, зокрема шляхом надсилання судової повістки.
209. Процесуальним законодавством безпосередньо до повноважень судді віднесено вирішення питання щодо можливості (або неможливості) розгляду справи за відсутності учасників справи, під час розгляду якого суддею встановлюється, чи повідомлені вони належним чином про дату, час і місце розгляду справи та причини їх неповідомлення.
210. Як вбачається зі змісту ухвали Печерського районного суду міста Києва від 19 серпня 2017 року у справі № 757/38476/17-ц, суддя ОСОБА_1 постановив: *«Відкрити провадження у цивільній справі за позовом ОСОБА_8 до ОСОБА_2, третя особа ОСОБА_9 про припинення та визнання права власності. Призначити дату судового засідання в приміщенні Печерського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 42-А, каб. 35, на 07.02.2018 о 12:00 год. Копію ухвали направити сторонам по справі. Запропонувати відповідачам у справі подати в судові засідання письмові заперечення проти позову та посилання на докази, якими вони обґрунтовуються»*. Згідно з даними ЄДРСР ця ухвала оприлюднена 28 вересня 2017 року.
211. Ухвалою Печерського районного суду міста Києва від 07 лютого 2018 року, зокрема, закрито підготовче провадження та призначено справу до судового розгляду по суті на 07 липня 2018 року. Відповідно до даних ЄДРСР ця ухвала оприлюднена 12 березня 2018 року.
212. Ухвалою Печерського районного суду міста Києва від 26 березня 2018 року здійснено виправлення опіски, допущеної в ухвалі від 07 лютого 2018 року шляхом зазначення правильної дати судового розгляду по суті - 18 липня 2018 року. Згідно з даними ЄДРСР ця ухвала оприлюднена 20 червня 2018 року.
213. Ухвалою суду, постановленою без виходу до нарадчої кімнати, від 18 липня 2018 року визначено дату наступного судового засідання - 25 вересня 2018 року.
214. Наведене свідчить про те, що обов'язок щодо своєчасного визначення дат судових засідань у справі № 757/38476/17-ц у такий спосіб, щоб її учасники мали змогу бути завчасно повідомленим про його проведення суддя ОСОБА_1 виконав у належний спосіб.
215. Велика Палата Верховного Суду наголошує, що дії судді ОСОБА_1 щодо розгляду справи № 757/38476/17-ц за відсутності відповідача не були підставою притягнення його до дисциплінарної відповідальності. Як дисциплінарний проступок ВРП кваліфікувала дії судді саме щодо неналежного інформування відповідача про наявність на розгляді суду позову до нього, час і місце судових засідань, рух справи, незабезпечення належного та своєчасного надсилання кореспонденції та викликів до суду на виконання вимог статей 74, 76, 122 ЦПК України і статті 6 Конвенції. При цьому в оскаржуваному рішенні ВРП врахувала, що в матеріалах справи наявні дві заяви відповідача про відкладення судових засідань, призначених на 18 липня та 25 вересня 2018 року, що, на думку ВРП, може свідчити про його обізнаність щодо дат судових засідань.
216. До того ж посилання в оскаржуваному рішенні ВРП на практику ЄСПЛ є помилковим, оскільки обставини, встановлені рішенням ЄСПЛ від 08 листопада 2018 року у справі «Печенізький та інші проти України», в яких міжнародна судова установа констатувала порушення судом пункту 1 статті 6 Конвенції, не є релевантними обставинами цього провадження.
217. Так, в оскаржуваному рішенні ВРП посилається на пункти 8 та 9 рішення ЄСПЛ від 08 листопада 2018 року у справі «Печенізький та інші проти України», в яких Суд вказав, що загальна концепція справедливого судового розгляду, яка охоплює фундаментальний принцип змагальності процесу, вимагає, щоб особу, щодо якої порушено провадження, було інформовано про це. Принцип рівності сторін вимагає надання кожній стороні розумної можливості представляти свою справу за таких умов, які не ставлять її у явно гірше становище порівняно з протилежною стороною. Кожній стороні має бути забезпечена можливість ознайомитись із

зауваженнями або доказами, наданими іншою стороною та надати власні зауваження з цього приводу. Під загрозою стоїть впевненість сторін у функціонуванні правосуддя, яке ґрунтується, зокрема, на усвідомленні того, що вони мали змогу висловити свою позицію щодо кожного документа в матеріалах справи. На національні суди покладено обов'язок з'ясувати, чи були судові повістки або інші документи завчасно отримані сторонами, та, за необхідності, зафіксувати таку інформацію у тексті рішення. У разі невручення сторони належним чином судових документів вона може бути позбавлена можливості захищати себе у провадженні.

218. Однак у цьому ж рішенні ЄСПЛ зазначив, що національні суди, розглянувши подані у справах заявників апеляційні скарги та не здійснивши спроб дізнатись, чи були вони вручені заявникам або чи були заявники повідомлені про апеляційні скарги будь-яким іншим чином, позбавили їх можливості надати зауваження щодо поданих у їхніх справах апеляційних скарг та не виконали свого зобов'язання щодо дотримання закріпленого у статті 6 Конвенції принципу рівності сторін (пункт 11).

219. Із встановлених ВРП під час розгляду скарги судді ОСОБА_1 на рішення її Дисциплінарної палати обставин вбачається, що ОСОБА_2 з 06 березня 2018 року було відомо про наявність на розгляді Печерського районного суду міста Києва позову щодо нього, він ознайомився із ним, а також отримав ухвалу суду від 07 лютого 2018 року про закриття підготовчого провадження у справі та у подальшому подавав клопотання про ознайомлення із матеріалами справи та відкладення судових засідань.

220. Висновок ВРП про те, що в силу своєї правової необізнаності ОСОБА_2 вважав, що через пропуск строку на подання відзиву на позовну заяву, встановленого ухвалою суду від 07 лютого 2018 року, він позбавлений права на подання доказів у справі на спростування заявлених позовних вимог, а отже, він фактично був позбавлений можливості надавати пояснення та наводити аргументи на користь своєї позиції, заперечувати проти доводів та аргументів позивача, не може вважатися належним обґрунтуванням впливу дій судді на права та свободи ОСОБА_2. Правова необізнаність сторони щодо її прав та обов'язків не може вважатися допущенням суддею порушення та мати наслідком притягнення його до дисциплінарної відповідальності.

221. Окрім цього, Велика Палата Верховного Суду вважає за доцільне зазначити таке.

222. Статті 74, 76 та 122 ЦПК України (в редакції, чинній на час подання позову до суду та відкриття провадження у справі № 757/38476/17-ц) підлягали застосуванню суддею ОСОБА_1 з моменту надходження позову до суду (05 липня 2017 року) до 15 грудня 2017 року (дата набрання чинності Законом України від 03 жовтня 2017 року № 2147-VIII «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів»), яким ЦПК України викладено у новій редакції).

223. Як встановлено ВРП, з моменту надходження позову до суду (05 липня 2017 року) до 15 грудня 2017 року у справі № 757/38476/17-ц встановлено лише ухвалу Печерського районного суду міста Києва від 19 серпня 2017 року, якою відкрито провадження у вказаній справі та призначено судові засідання на 07 лютого 2018 року. З 15 грудня 2017 року положення статей 74, 76 та 122 ЦПК України (в редакції, чинній на час подання позову до суду) не підлягали застосуванню під час розгляду цієї справи.

224. Окрім цього, ВРП, ухвалюючи спірне рішення, зазначила, що суддя ОСОБА_1 під час розгляду справи № 757/38476/17-ц не звернув увагу на заяву, в якій відповідач повідомив адресу для надсилання поштової кореспонденції, та не пересвідчився у тому, що судові повістки надсилаються саме на вказану ним адресу. Натомість повідомлення про виклик ОСОБА_2 й надалі надсилалися на адресу, де він не проживає.

225. ОСОБА_1 у поданій до суду скарзі зазначає про помилковість цього висновку ВРП з огляду на те, що у матеріалах справи міститься, зокрема, повістка про виклик ОСОБА_2 від 28 липня 2018 року із зазначенням самостійно вказаної відповідачем адреси.

226. У цьому контексті Велика Палата Верховного Суду зазначає, що, дійсно, висновок ВРП про надсилання ОСОБА_2 повісток лише на адресу, за якою він не проживає, є частково помилковим та суперечить встановленій нею обставині про зазначення у судовій повістці від 28 липня 2018 року адреси, яка вказана ОСОБА_2 як адреса листування: АДРЕСА_2.

227. Також ВРП в оскаржуваному рішенні встановлено, що згідно з довідкою секретаря судових засідань від 17 липня 2018 року заява ОСОБА_2 від 22 березня 2018 року (у якій відповідач зазначив адресу для надсилання повісток та адресу реєстрації) долучена до справи № 757/38476/17-ц не за хронологією, оскільки була помилково приєднана до іншої справи.

228. Однак, ухвалюючи це рішення, ВРП не надано оцінки зазначеній довідці та не встановлено, коли саме судді ОСОБА_1 стало відомо про надходження заяви ОСОБА_2 від 22 березня 2018 року до суду, а відтак про повідомлення відповідачем адреси для листування.

229. Велика Палата Верховного Суду наголошує, що в оскаржуваному рішенні ВРП зазначає про порушення суддею ОСОБА_1 під час розгляду справи № 757/38476/17-ц статті 6 Конвенції саме у контексті неналежного інформування відповідача про наявність справи на розгляді суду та її рух, час і місце судових засідань. Однак оскільки відповідачу до початку розгляду справи по суті, а саме 06 березня 2018 року, стало відомо про наявність у провадженні суду позову до нього (про що свідчить встановлений ВРП факт ознайомлення ОСОБА_2 із позовом та додатками до нього) та у подальшому було відомо про визначені судом дати проведення судових засідань (про що свідчать, зокрема, подані ним заяви про відкладення судових засідань, призначених на 18 липня та 25 вересня 2018 року), відтак ні дії секретаря судового засідання в частині неналежного інформування ОСОБА_2 про рух справи, час, місце судових засідань та незабезпечення належного і своєчасного надсилання викликів зі суду, ні неналежний контроль судді та / або його помічника судді (у випадку покладення на нього відповідного обов'язку суддею) за такими діями не могли спричинити порушення прав та основоположних свобод відповідача.

230. Наведене свідчить про відсутність порушень прав та основоположних свобод ОСОБА_2 діями ОСОБА_1, які, на думку ВРП, свідчать про вчинення ним дисциплінарного проступку. Натомість наявність / відсутність у діях судді порушень під час розгляду заяв відповідача про відкладення розгляду справи, проведення судових засідань за його відсутності не була предметом дослідження ВРП та її Дисциплінарної палати, а тому Велика Палата Верховного Суду також не надає їм оцінки.

231. Також Велика Палата Верховного Суду звертає увагу, що, визначаючи вид дисциплінарного стягнення, який підлягає застосуванню до судді ОСОБА_1, ВРП врахувала його доводи про надмірне середньомісячне навантаження. Однак з оскаржуваного рішення не вбачається надання оцінки цій обставині під час формування висновку про допущення суддею ОСОБА_1 порушень під час розгляду справи № 757/38476/17-ц саме внаслідок грубої недбалості у ставленні до своїх процесуальних обов'язків.

232. Велика Палата Верховного Суду констатує, що ВРП не навела переконливих мотивів прояву суддею саме грубої недбалості, яка, у свою чергу, є юридичною ознакою поставленого йому за провини проступку, передбаченого пунктом 4 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

233. З огляду на зазначене Велика Палата Верховного Суду дійшла висновку, що у ВРП не було достатніх підстав для ствердження, що безпосередньо суддею ОСОБА_1 під час розгляду справи № 757/38476/17-ц допущено процесуальні порушення, які є настільки значними за характером, способом вчинення і наслідками, що свідчать про вчинення ним дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 4 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», і можуть бути підставою для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.
234. Викладене вище свідчить про недостатню обґрунтованість висновку ВРП про допущення суддею ОСОБА_1 дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 4 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а тому цей епізод підлягає виключенню з рішення ВРП.
235. Крім того, щодо наведеної в оскаржуваному рішенні ВРП кваліфікації дій судді ОСОБА_1 за пунктом 4 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» Велика Палата Верховного Суду вважає за доцільне зазначити наступне.
236. Кваліфікація діяння - це точна правова оцінка конкретного діяння, яка полягає у встановленні точної відповідності між ознаками вчиненого діяння та ознаками, визначеними законом. Юридичною підставою кваліфікації діяння є його склад.
237. ВРП дійшла висновку, що суддею ОСОБА_1 вчинено дисциплінарний проступок, передбачений пунктом 4 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме: внаслідок грубої недбалості допущення суддею, який брав участь в ухваленні судового рішення, порушення прав і основоположних свобод, що призвело до істотних негативних наслідків.
238. При цьому, як вбачається зі встановлених під час розгляду цієї справи обставин, вказаних в оскаржуваному рішенні ВРП дії судді ОСОБА_1, які на її думку утворюють склад зазначеного дисциплінарного проступку, полягають у допущенні ним порушень процесуального характеру під час здійснення правосуддя, які унеможливили реалізацію ОСОБА_2 наданих йому процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків, призвели до порушення засад рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом, змагальності сторін та свободи в наданні ними судом своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості. Натомість склад відповідних дисциплінарних проступків передбачений підпунктами «а» та «г» пункту 1 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а тому у цьому конкретному випадку саме ці норми підлягали застосуванню під час кваліфікації дій судді як спеціальні.
239. Так, Велика Палата Верховного Суду у постанові від 05 листопада 2020 року у провадженні № 11-1cap20 погодилась із висновками ВРП про те, що встановлені під час розгляду дисциплінарної справи факти щодо розгляду суддею справ за умови неналежного повідомлення учасників справи про їх розгляд свідчать про наявність у діях судді складу дисциплінарного проступку, передбаченого саме підпунктом «а» пункту 1 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».
240. Відповідно до частини п'ятої статті 50 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» вид дисциплінарного стягнення визначається на основі принципу пропорційності, зокрема, враховуються характер дисциплінарного проступку судді, його наслідки, дані, що характеризують особу судді, ступінь його вини, наявність непогашених дисциплінарних стягнень, інші обставини, що впливають на можливість притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.
241. Указані положення частини п'ятої статті 50 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» кореспондуються з нормами частини другої статті 109 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».
242. Згідно з частиною шостою статті 109 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» за наявності непогашених дисциплінарних стягнень до судді має бути застосовано більш суворе дисциплінарне стягнення.
243. Відповідно до пункту 1 частини першої статті 110 цього Закону суддя вважається таким, що не має дисциплінарного стягнення, якщо протягом шести місяців з дня ухвалення рішення про накладення дисциплінарного стягнення у виді попередження його не буде піддано новому дисциплінарному стягненню та підстава для нового стягнення не матиме місця протягом вказаного строку.
244. Як убачається зі спірного рішення ВРП, визначаючи вид дисциплінарного стягнення, що має бути застосованим до судді ОСОБА_1 за вчинення дисциплінарних проступків, передбачених пунктами 2, 4 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», ВРП врахувала характер допущених суддею ОСОБА_1 проступків, їх наслідки, ступінь його вини, особу судді, досвід його роботи на посаді судді, позитивну характеристику, надмірне середньомісячне навантаження, а також те, що за результатами розгляду скарги судді ОСОБА_1 лише частково підтвердились встановлені Другою Дисциплінарною палатою ВРП обставини, зокрема встановлено відсутність в діях судді ознак дисциплінарних проступків, передбачених підпунктом «а» пункту 1 та пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (в частині), а також ту обставину, що рішенням ВРП від 24 грудня 2019 року № 3630/0/15-19 застосовано до судді ОСОБА_1 дисциплінарне стягнення у виді попередження, та дійшла висновку, що пропорційним і достатнім буде застосування до судді ОСОБА_1 дисциплінарного стягнення у виді догани з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу.
245. Незважаючи на те, що під час розгляду справи лише частково підтвердились висновки ВРП та її Другої Дисциплінарної палати щодо наявності в діях судді ОСОБА_1 ознак дисциплінарних проступків, передбачених пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», та встановлено відсутність в діях судді зволікання з виготовленням вмотивованих судових рішень у справах № 757/14573/18-ц та № 757/38476/17-ц; невжиття суддею заходів щодо розгляду справи № 757/1784/18-а протягом строку, встановленого законом, а також помилковості висновків про допущення ним дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 4 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» - внаслідок грубої недбалості допущення суддею, який брав участь в ухваленні судового рішення, порушення прав і основоположних свобод, що призвело до істотних негативних наслідків у справі № 757/38476/17-ц, ураховуючи характер допущених суддею ОСОБА_1 порушень та ступінь його вини, позитивну характеристику судді, досвід його роботи на посаді судді, надмірне середньомісячне навантаження, наявність на момент застосування до нього дисциплінарного стягнення згідно з рішенням Другої Дисциплінарної палати ВРП непогашеного дисциплінарного стягнення у виді попередження, Велика Палата Верховного Суду дійшла висновку, що застосування до судді ВРП дисциплінарного стягнення у виді догани з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу є пропорційним вчиненому дисциплінарному проступку, тому немає підстав для скасування оскаржуваного рішення ВРП.
246. При цьому Велика Палата Верховного Суду зазначає, що, враховуючи наявність непогашеного застосованого до судді ОСОБА_1 дисциплінарного стягнення у виді попередження на момент застосування до нього дисциплінарного стягнення згідно з рішенням Другої Дисциплінарної палати ВРП, з урахуванням приписів частини шостої статті 109 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (згідно з якими за наявності непогашених дисциплінарних стягнень до судді має бути застосовано більш суворе дисциплінарне стягнення) ВРП за

результатами перегляду рішення її Дисциплінарної палати застосовано до скажника найбільш м'яке із можливих дисциплінарних стягнень.

Висновки за результатами розгляду скарги

247. ВРП, приймаючи оскаржуване рішення, діяла на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України, безсторонньо, пропорційно, з урахуванням права судді на участь у процесі прийняття рішення, а також своєчасно, тобто протягом розумного строку. Оскаржуване рішення містить обґрунтовані мотиви, з яких ВРП дійшла висновку про наявність правових підстав для застосування до судді дисциплінарного стягнення у виді догани з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу. Велика Палата Верховного Суду дійшла висновку про відсутність правових підстав для задоволення скарги ОСОБА_1.

Керуючись статтями 266, 344, 350, 355, 356, 359 КАС України, Велика Палата Верховного Суду

ПОСТАНОВИЛА:

1. Скаргу ОСОБА_1 на рішення Вищої ради правосуддя від 26 листопада 2020 року № 3274/0/15-20 «Про зміну рішення Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 11 березня 2020 року № 723/2дп/15-20 про притягнення судді Печерського районного суду міста Києва ОСОБА_1 до дисциплінарної відповідальності» залишити без задоволення.

2. Рішення Вищої ради правосуддя від 26 листопада 2020 року № 3274/0/15-20 залишити без змін.

Постанова набирає законної сили з дати її прийняття, є остаточною та оскарженню не підлягає.

Головуюча суддя

Л. І. Рогач

Суддя-доповідач І. В. Железний Судді: В. В. Британчук Л. М. Лобойко Ю. Л. Власов К. М. Пільков І. В. Григор'єва О. Б. Прокопенко М. І. Гриців В. В. Пророк Д. А. Гудима О. М. Ситнік Ж. М. Єленіна В. М. Сімоненко О. С. Золотніков І. В. Ткач Л. Й. Катеринчук С. П. Штелик Г. Р. Крет